

Львівська обласна рада
Львівська обласна державна адміністрація
Львівська Аграрна Палата

Львівська Аграрна Палата

етапи становлення

Львів 2016

Львівська Аграрна Палата

етапи становлення

Львів – 2016

Львівська Аграрна Палата висловлює вдячність Проекту «Німецько-український агрополітичний діалог за допомогу у публікації цього видання.

Проект «Німецько-український агрополітичний діалог (АПД)» фінансується Федеральним Міністерством продовольства та сільського господарства (BMEL) з 2006р. і наразі до 2018р. та за його замовленням реалізується через виконавця ТОВ ГФА Консалтинг Груп, а також робоче співтовариство, яке складається з ТОВ ІАК Аграр консалтинг, Лейбніц-Інституту аграрного розвитку в країнах з перехідною економікою та ТОВ АФЦ Консультантс Інтернешнл. Реципієнтом проекту виступає Інститут економічних досліджень та політичних консультацій в Києві. При реалізації важливих заходів для розвитку ринку землі, використання державних земельних площ та приватизації АПД працює у кооперації з ТОВ з управління та реалізації земель (BVVG). Бенефіціаром проекту виступає Міністерство аграрної політики та продовольства України.

Проект має підтримувати Україну в питаннях розвитку сталого сільського господарства, ефективної переробної промисловості та підвищення міжнародної конкурентоспроможності відповідно до принципів ринкової та регуляторної політик та з урахуванням потенціалу розвитку, який виникає в рамках Угоди про Асоціацію між ЄС та Україною. З цієї метою Проект має надавати інформацію про німецький, зокрема, східнонімецький, а також міжнародний, європейський досвід з розробки рамкових аграрно-політичних умов, а також з організації відповідних аграрно-політичних установ.

www.apd-ukraine.de

Автори

Павло Музика
Ігор Вуйцик
Ганна Кушак
Андрій Доманський
Дмитро Соломонко

Рецензенти

Григорій Седіло
*член-кореспондент НААН,
д.с.г. наук, професор*

Юрій Губені
д.е.н., професор

Іван Михасюк
д. е. н., професор

Василь Копитко
д. е.н., професор

Дизайн

Андрій Кот

Друк

ПП «Виробничо-комерційна фірма
«Бест-Друк»

Зміст

*Передмова та програма міжнародної конференції «Роль і місце Аграрних палат у розвитку сільських територій. Європейський досвід»
29-30 вересня 2016 року м. Львів.*

1. Передмова	5
2. Становлення Аграрної Палати на Львівщині	18
3. Історія створення та функціонування аграрних палат в Європі	33
4. Схема організації структури бюро Львівської Аграрної Палати 1935 року	37
5. Рішення № 262 від 25 грудня 1997 року XV сесії II-го демократичного скликання Львівської обласної Ради «Про доцільність створення Львівської Аграрної Палати»	38
6. Рішення № 272 від 27 січня 1998 року XVI сесії II-го демократичного скликання Львівської обласної Ради «Про Львівську Аграрну Палату»	39
7. Звернення депутатів Львівської обласної ради до громадян Львівщини - власників середніх земельних часток (паїв)	41
8. Лист заступника Глави Адміністрації Президента України П.Гайдучького № 5/2-03/325 від 09.04.1998 року	42
9. Лист Міністерства агропромислового комплексу України від 09.04.1998 року № 37-40-1-11/3601	43
10. Рішення Колегії при голові Львівської ОДА від 12.06.1998 року	44
11. Схема організації Львівської Аграрної Палати	46
12. Статут Львівської Аграрної Палати	47
13. Структура Львівської Аграрної Палати	59
14. Положення про членські внески та використання коштів Львівської аграрної Палати 1998 р.	60
15. Результати виборів уповноважених представників до Аграрної Палати, які відбулись 3 травня 1998 року у Львівській області	63
16. Склад обраних уповноважених представників до Львівської Аграрної Палати за фахом	64
17. Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого органу Львівської Аграрної Палати, газети Вісник «АгроФорум»	65
18. Проект Закону України Про аграрні палати в Україні	66
19. Проект резолюції Міжнародної конференції «Роль і місце Аграрних палат у розвитку сільських територій. Європейський досвід»	77

Львівська обласна державна адміністрація
ДЕПАРТАМЕНТ АГРОПРОМИСЛОВОГО РОЗВИТКУ

Німецько-український
агрополітичний діалог

Lubelska Izba Rolnicza

Науково-методичний центр "Агроосвіта"

Izba Rolnicza w Opolu

ШАНОВНІ ПАРТНЕРИ ТА КОЛЕГИ!

Маємо честь запросити Вас на Міжнародну конференцію **«Роль і місце Аграрних палат у розвитку сільських територій. Європейський досвід»**, яка відбудеться 29-30 вересня 2016 року за адресою: м. Львів, вул. Пекарська, 50, 3-й поверх, актовий зал Львівського Національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Ґжицького.

Упродовж тривалого часу ми з Вами активно співпрацювали, тож будемо раді обговорити результати нашої діяльності.

**З повагою президент
Львівської Аграрної палати**

Павло Музика

Львівська Аграрна Палата
тел./факс: (032) 294 84 02; (032) 294 84 03;
e-mail: lvivagri@gmail.com
www.agrochamber.lviv.ua

ПЕРЕДМОВА

ЗЕМЛЯ МОЯ ВСЕПЛОДУЮЩАЯ МАТИ...

І. Франко

Питання раціональної взаємодії суспільства і навколишнього природного середовища сьогодні, як ніколи потребують вирішення не тільки на регіональному (територіальному) чи державному (галузевому) рівнях. Ця проблема потребує створення глобальної концепції, міжнародної співпраці на рівнях континентальних, регіональних локально-територіальних структур через удосконалення системи управління земельними ресурсами не тільки в масштабах окремих країн, а й континентів та світу в цілому.

Безперечно, існують різні точки зору щодо шляхів та можливостей його вирішення. Цікавим є бачення цього питання політика, народного депутата Верховної Ради України І, ІІ та ІV скликань Степана Хмари в газеті «День»:

«Рідко трапляється нагода коли нація, держава знаходиться в астральній точці вибору, від якої, залежно від вибору розходяться два діаметрально протилежні шляхи: цілеспрямованого поступального розвитку - максимально використовуючи наявні та потенційні можливості й ресурси, досягти дуже вигідного становища в світі, перетворитися у важливого «Суб'єкта» міжнародної політики; другий – змарнувати час, бездарно розтринькати ресурси, даючи можливість скористатися ними іншим націям, державам і, нарешті перетворитися в принизливу маріонетку інших держав, зійти з політичної арени».

Україна зараз переживає саме такий момент. Вона володіє колосальною сукупністю багатьох ресурсів, що прямо диктують українцям нашу національну мету, яка має перетворитися в національну ідею усіх українців, суціль в Україні і поза нею. Україна повинна стати однією з найбагатших, найпотужніших і дуже впливових держав у світі.

Особливий ресурс - українська земля! Хто буде володіти українською землею, від того залежить доля української нації...

«... В світі завжди йшла боротьба за ресурси. Чим вони були багатші, цінніші та очевидніші, тим боротьба була жорстокішою. Багатства України завжди приваблювали наших близьких і далеких сусідів, були головною мотивацією агресивних посягань на Україну. В першу чергу найпривабливішою була Українська земля».

Французький політолог А. Безансон у книзі «Кордони Європи на Сході і російське питання» вважає, що Україна, яка належить до так званої

візантійської дуги, опинилася в епіцентрі протистояння цивілізації Заходу і православного Сходу. А, оскільки, Схід є зоною імперських інтересів Росії, то можливі деструктивні геополітичні процеси, кінцевим результатом яких може стати руйнування України як держави.

А доктрина Збігнева Бжезінського, викладена у книзі «Велика шахівниця: головні цілі американської політики». «Велика шахівниця», за З. Бжезінським, - це Євразійський континент із його державно-національним, історико-культурним і релігійним різноманіттям.

Дослідження діяльності технополісів і місцевих систем в питаннях інновацій та їх вплив на соціально-економічну ефективність реформ, зокрема земельних відносин засвідчили, що внутрішні відносини і зв'язки на відповідних територіях були слабшими, ніж з партнерами, з-за меж конкретної зони і навіть з інших країн.

Аналізуючи географічні, природні, історичні, економічні умови, ми констатуємо, що західний регіон України є унікальною екосистемою, тому при формуванні політики освоєння цього краю, у відповідності до східних і східно-центральных регіонів, необхідно розумно використовувати його геополітичні переваги і зберегти економічно-рекреаційний феномен цієї території. Тобто, виходячи з цього, що центром західного регіону України є Карпати, соціально-економічна концепція регіону має бути економічно вигідною для України і екологічно сумісною з природними територіями сусідніх країн.

Таким чином потрібні нестандартні підходи і рішення при виборі пріоритетів і конкретних сфер, розвиток яких забезпечив би прогресивні зміни в економічному житті регіону, що в свою чергу, ініціюватиме приплив капіталу як вітчизняного так і зарубіжного.

На думку багатьох науковців та виробничників економічний розвиток західного регіону України повинен бути спрямований на раціональне використання природних ресурсів і збереження природного навколишнього середовища та в першу чергу, земельного ресурсу, що означає:

- політична система має забезпечити участь громадян у прийнятті всіх важливих рішень;
- створення умов для прискорення і поглиблення трансформаційних процесів у виробничій сфері на селі, основою яких могли б стати, на нашу думку, малі та середні фермерські господарства;
- розширення та активізація господарських взаємовідносин з вітчизняними та закордонними партнерами через громадські організації, зокрема Аграрні

палати, Сільськогосподарські дорадчі служби, тощо.

Слід відзначити, що західний регіон України практично розпочав процес реформ відносин власності в аграрній сфері. Розробка нормативно-правових актів, документів, матеріалів що стосуються проведення аграрної реформи на Львівщині, почалася навесні 1990 року з прийняттям «Конституції відродження села і розвитку сільського господарства Львівщини».

Ці документи готували колективи вчених, спеціалістів, депутатів місцевих Рад усіх рівнів, широкого кола громадських і політичних організацій області. Напрацьовані нормативно-правові документи, прийняті Львівською обласною Радою народних депутатів у 1990 -1994 роках, стали основою для законодавчих та підзаконних актів і концептуальною основою здійснення аграрної реформи не тільки на Львівщині, а також по Україні в цілому.

У зв'язку з переходом економіки України до ринкових відносин Верховна Рада УРСР 18 грудня 1990 року прийняла постанову «Про земельну реформу», якою всі землі Української РСР з 15 березня 1991 року оголошувались об'єктом земельної реформи. Метою реформи був перерозподіл земель у довічне успадковане володіння громадян, постійне володіння колгоспів, радгоспів інших підприємств, установ, організацій для формування багатокладної економіки, раціонального використання земель.

Пунктом 6 цієї постанови було встановлено, що громадяни, підприємства, установи й організації, які мали у використанні земельні ділянки, надані їм до введення в дію Земельного кодексу Української РСР (був прийнятий 18.12.1990 р., вводився в дію з 15.03.1991р.), повинні до 15 березня 1991 року оформити право на володіння або користування землею.

19-21 серпня 1991 року у верхівках союзної влади була спроба повернути країну назад. Група змовників оголосила себе верховним комітетом влади – Державним Комітетом Надзвичайного Стану (ГКЧП – російська аббревіатура) – це були потуги повернути колесо історії назад, але змова ГКЧП не вдалася, лише навпаки, дала поштовх прискоренню розпаду, як це завжди було в світовій політиці, ще однієї імперії – Радянського Союзу.

Український народ підштовхнув депутатів верховної Ради УРСР 24 серпня 1991 року проголосити Україну незалежною суверенною державою в існуючих кордонах, а 1 грудня 1991 року загальноукраїнський референдум підтвердив Акт незалежності України.

Одним з першочергових питань і завдань молодій Українській державі було реформування економіки і особлива ставка була на проведення земельної реформи. З метою прискорення земельної реформи Кабінет Міністрів

проектом «Про приватизацію земельних ділянок» від 26 грудня 1992 року передбачив передачу у приватну власність громадян земельних ділянок наданих їм для ведення особистого підсобного господарства, будівництва та обслуговування житлового будинку і господарських споруд (присадибна ділянка), садівництва, дачного і гаражного будівництва у межах норм, установлених земельним кодексом України.

Згідно в ст. 56 Земельного кодексу для ведення особистого підсобного господарства безоплатно передавались у власність земельні ділянки в межах населених пунктів у розмірах, вказаних у земельно-облікових документах, або надавалися у розмірі не більше 0.6 га. Додатково для цих цілей земля могла бути надана лише у користування (до 2-х га). Для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд розмір присадибної ділянки (ст. 67), що передавалися безплатно у власність або надавалися у користування повинен був становити не більше: у сільських населених пунктах – 0.25 га, селищах міського типу - 0.15 га., у містах – 0.1 га. Відповідно до ст.59 земельні ділянки можуть надаватися в користування для індивідуального господарства.

Законом України від 05.05.1993 р. були внесені зміни до п.6 постанови Верховної Ради УРСР від 18.12.1990 року, які закріпили наявність приватної форми власності на землю.

На підставі Указу Президента України від 8 серпня 1995 року «Про порядок паювання земель переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» розпочалося паювання земель з наданням середньої частки (паю) в умовних кадастрових гектарах з видачею сертифікатів на право власності на земельний пай без виділення ділянки на місцевості. Власники земельних часток отримали право розпоряджатися ними аж до виділення паю в натурі з одержанням державного акту на право приватної власності на землю. На практиці це означало, що земля в натурі не виділялася і, де-факто селяни не стали повноправними власниками.

З огляду на те, що прийнятою 28 червня 1996 року Конституцією колективна власність, як окремий вид власності, втратила свою легітимність, Указом Президента України від 3 грудня 1999 року було передбачено до квітня 2000 року реформувати КСП (колективні сільськогосподарські підприємства) на засадах приватної власності на землю та майно. Після виходу селян з КСП з виділенням їхньої земельної частки в натурі (на місцевості) вони нарешті одержали можливість мати землю у приватній власності.

Із встановлення нових правовідносин на селі в Україні почали функціонувати понад 17 тисяч крупних сільськогосподарських підприємств, 45 тисяч

фермерських господарств та 6,8 мільйонів особистих селянських господарств, близько мільйона яких розширилися за рахунок власних земельних і майнових паїв. Діяльність цих господарств, на «марші» вводилася в русло прийнятими в 2003 році законами «Про особисте селянське господарство та «Про фермерське господарство». Власники цих категорій господарств потребували знань, навичок у формуванні своєї виробничої діяльності в умовах ринкових трансформацій.

Аналізуючи нормативно-правові документи, матеріали історичного екскурсу першочергових заходів, спрямованих на відродження села, як на Львівщині так і в цілому по Україні, приходимо до висновку, що поряд з реформуванням земельних і майнових відносин власності, реорганізацією недержавних і державних сільськогосподарських підприємств в різні організаційно-правові форми господарювання, потребували врегулювання відносин між товаро-виробниками недержавного сектору агропромислового комплексу та державними органами різних рівнів.

Збільшення прошарку приватно-орендних та дрібнотоварних особистих сільських господарств, малих та середніх фермерських господарств неминуче зумовило необхідність використання кооперативних принципів.

Проведення соціологічних досліджень, належного моніторингу, подання до органів влади пропозиції щодо внесення змін і доповнень до проектів законодавчих актів, створення банку інформації, а також розповсюдження серед селян знань щодо більш організованих спільних дій для вирішення проблем врегулювання відносин між виробниками сільськогосподарської продукції недержавного сектору агропромислового комплексу та державою «підштовхувало» селян до організації ринкових, в тому числі й кооперативних, господарських структур з виробництва, збуту, переробки продукції.

Саме тому, враховуючи кращий світовий досвід, пам'ятаючи традиції нашого краю щодо об'єднання селян в організації різного типу: - Хліборобська палата, Товариство «Сільський господар», різноманітних кооперативів, що функціонували до 1939 року в Галичі, зокрема «Маслосоюз» в м. Стрию, Яворові і інших містах Галицького краю, а також «Центросоюз», «Центробанк», рішенням сесії обласної ради від 25 грудня 1997 року створено добровільну громадську організацію – Львівську Аграрну Палату.

Крім основної своєї мети – участі у формуванні аграрної політики в області, подання до органів державної влади пропозицій щодо змін і доповнень в законодавчі органи, Аграрна Палата була покликана захищати і відстоювати інтереси своїх членів в галузі регулювання відносин між роботодавцями і найманими працівниками – колишніми членами колективних агроформувань,

а також широкого прошарку пенсіонерів та осіб соціальної сфери, які віддали свої земельні паї в оренду засновникам приватно - орендних підприємств.

Діючі селянські фермерські господарства на той час уже в певній мірі були захищені на законодавчому рівні, в тому числі через Асоціацію фермерів України. Інтереси мільйонів власників земельних паїв, а це близько 7 млн. громадян України, в тому числі близько 350 тис. – з Львівської області, правового захисту фактично не мали.

Тому, 3 травня 1998 року на виборах уповноважених представників до Аграрної палати 218 тисяч селян, за спогадами Романа Шмідта, народного депутата України, підтвердили: «Аграрній палаті – бути». Селяни не тільки сприйняли, але й активно підтримали ідею створення цієї добровільної громадської організації.

Михайло Гладій, голова Львівської обласної державної адміністрації, в період зародження Львівської Аграрної Палати констатував: «В нинішніх умовах важливою буде також співпраця з іншими організаціями, в тому числі й громадськими, як вітчизняними, так і закордонними. Адже великий досвід функціонування подібних структур є в Східній і Західній Європі, зокрема в Польщі, де з 1995 року відновили свою діяльність воєводські Аграрні палати, які об'єднанні у Крайову Аграрну палату на законодавчому рівні.

Відповідно до цих завдань формувалася управлінська структура Львівської Аграрної Палати. Вона, в деякій мірі, копіювала випробовану структуру довоєнної палати, але враховувались й сучасні особливості ринкового середовища. Найвищим органом палати були Загальні збори уповноважених представників, які обирали правління палати і ревізійну комісію. З їх числа обрано Президента Палати та його заступників. Постійні комісії відповідальні перед членами палати за підпорядкований їм напрям діяльності.

У перехідний період до ринкової економіки ставились акценти на доцільність тимчасово зберегти замовлення колгоспам, радгоспам (не більше 50 відсотків від виробленої продукції) за договірними цінами і стимулювати його субсидіями, зустрічними продажами відповідних промислових виробів, а також засобів механізації, базованих на машинобудівній індустрії області.

Втручання у виробничу діяльність землевласників і землекористувачів з боку державних господарських та інших органів і організацій заборонялося, за винятком випадків порушення ними законодавства і правил користування землею.

Нормативними актами обласної Ради передбачалися пільги при стягненні плат за землю: повне або часткове звільнення на певний строк, відстрочка виплат,

звільнення ставки земельного податку. Крім цього, метою підвищення зацікавленості землевласників, і землекористувачів, у тому числі орендарів, у збереженні і відтворенні родючості ґрунтів на захист земель від негативних наслідків виробничої та побутової - комунальної діяльності передбачалось виділення бюджетних коштів для відновлення земель, порушених не з їх вини. Звільнялися від плати податку земельні ділянки, які перебувають у стадії сільськогосподарського освоєння або поліпшення їх стану в період, передбачений проектом проведення робіт. Передбачалося заохочення за поліпшення якості земель, підвищення родючості ґрунтів і продуктивності земель Лісового фонду, виробництво екологічно чистої продукції. Дозволялося також здійснити покриття земельного податку за рахунок поставок продукції державі в межах держзамовлень, які не перевищували б 50% усієї виробленої продукції.

Державний нагляд за використанням і охороною земель покладался на ради народних депутатів та здійснювався спеціально уповноваженими органами.

Для нормативного, науково-методичного, економічного і кадрового забезпечення реалізації Програми обласна рада створила Центр приватизації та аграрної реформи з відділами в кожному районі і який виконував функцію забезпечення державної політики приватизації майна і землі в АПК області.

Практична робота здійснювалась відповідно до розробленої та затвердженої обласною Радою народних депутатів низки нормативно-правових і методичних положень місцевого значення. За інформацією публікованих джерел Центру приватизації, це дало можливість виготовити і затвердити проекти роздержавлення і приватизації земель більш як у 99% колективних агроформувань.

Констатуючи виступ голови Управи Львівської Аграрної палати Ігоря Вуйчика на конференції у м. Львові, від 21 грудня 1998 року бачимо, що у процесі реалізації земельної реформи до 1998 року проведено інвентаризацію земельного фонду області, сформовано новий склад земель і систему їх використання. Майже 340 тис. громадян області одержали сертифікати на право приватної власності на землю (пай), з них 48,2 тис. осіб соціальної сфери, в тому числі священнослужителі. Потрібно відмітити, що характерною особливістю для області є те, що забезпеченість землею населення у нас одна з найвищих в Україні на одного жителя припадає 0,31 га ріллі. За чисельністю сільських жителів області посідає перше місце в Україні.

Львівщина була однією з 13 областей України де працювало представництво Проекту паювання сільськогосподарських земель, реалізація якого здійснювалась консалтинговою корпорацією «Ронко».

На той час, основною причиною, а вона актуальна і на сьогоднішній період, що гальмувала процес видачі Державних актів на право приватної власності, була нестача коштів у громадян на оплату робіт за виготовлення проектів відведення земельних часток (паїв) в натурі.

Але не дивлячись на проблеми та перешкоди на шляху реформування, відбулися значні зміни в землекористуванні та майнових відносинах в області.

За рахунок розширення присадибних наділів громадян та одержання ними у приватну власність земельних часток в натурі для сільськогосподарського використання сформований новий сектор аграрної економіки – дрібно-товарне виробництво, в якому виробляється на сьогоднішній час понад 80% валової продукції області. Значну частину у цей відсоток вносять створені в той час фермерські господарства, які отримали у користування близько 23 тис. га землі. Середній розмір фермерського господарства становив 18 га с/г угідь.

Із 640 колективних сільськогосподарських підприємств 95% визначились з обранням нових форм господарювання. На базі 457 реформованих господарств було зареєстровано 510 господарських структур ринкового типу, майнові та земельні паї на умовах оренди було передано 245 сільськогосподарським товариствам з обмеженою відповідальністю, 180 приватних агрофірмам, 43 селянським (фермерським) господарствам та 8 агросервісним товариствам.

Практичну допомогу у створенні кооперативів надавало фермерським господарствам Агентство з розвитку агробізнесу та маркетингу при Центрі приватизації та аграрної реформи за технічною допомогою проекту TACIS, під керівництвом Михайла Лесіва.

Для належного функціонування новостворених агроформувань, у розробленій на Львівщині «Програмі розвитку сільського господарства на 1998 – 2000 рр.» було передбачено відродження діяльності насінєвих господарств та селекційних центрів – племзаводів і племферм у тваринництві для постачання високопродуктивним і племінним матеріалом фермерських господарств. Для виконання «Програми» створювалися науково-інноваційні центри, інноваційні інкубатори, технопарки – основою яких були науковці, освітяни, експерти – дорадники з кращих фахівців виробничих та управлінських структур АПК.

Розуміння важливості відродження самоврядного органу в аграрній сфері панувало у всіх виконавчих владних структурах Львівщини. Голова Львівської обласної ради Степан Сенчук так висловився про необхідність створення Аграрної палати: «Хоча взаємодію українських селян можна вважати вродженою, на сучасному етапі спроби більш організованих спільних дій були

зроблені з часу створення в області відповідно-морально-психологічних та правових передумов аграрних реформацій на селі. Саме тому враховуючи кращий світовий досвід, пам'ятаючи традицію нашого краю, обласна Рада минулого скликання ініціювала створення самоврядного представницького органу, діяльність якого була спрямована на захист інтересів сільсько-господарського товаровиробника в умовах коли держава поступово полишає економічну діяльність в сільському господарстві.

Відповідно до рішення сесії обласної Ради від 25 грудня 1997 року, таким органом буде Львівська Аграрна палата – добровільна громадська організація, створена на засадах виборності її керівних органів, змінюваності їх керівного складу. При прийнятті цього рішення депутати обласної Ради керувалися ст. 15 Конституції України, яке передбачає, що суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності.

Крім основної своєї мети – участі у формуванні аграрної політики в області, подання до органів державної влади пропозицій щодо змін і доповнень в законодавчі органи. Аграрна палата покликана захищати і відстоювати інтереси своїх членів в галузі регулювання відносин з роботодавцями і з найманими працівниками – колишніми членами колективних агроформувань, а також широкого прошарку пенсіонерів та осіб соціальної сфери, які віддали свої земельні паї в оренду засновникам приватно-орендних підприємств».

...Тези, завдання, мета і в 2016 році одні і ті самі...

Сьогодні закладені засади функціонування відродженої представницької організації, повністю повинні бути контрольовані її членами, в якій би згуртували селян певні економічні і соціальні інтереси. Час, звичайно, вносив і буде вносити свої корективи у закладені підвалини нової організації структури селянського самоврядування.

Працюючи над матеріалами аграрної реформи на Львівщині, вивчаючи документи і матеріали періоду 1990-1994 рр., крім вище названих прізвищ та імен різних рангів очільників обласних структур, хотілось би сьогодні відмітити титанічну роботу та принципову позицію, щодо проведення реформ Миколи Гориня, Голови Львівської обласної Ради народних депутатів і виконавчого комітету, директора Львівського філіалу інституту землеустрою УААН, провідного спеціаліста Головного управління сільського господарства і продовольства ОДА Олександра Лисака, Президента Львівської Аграрної палати Юрія Кухарука, Голову кредитної спілки ЛАП Ярослава Галія. В продовженні подальшого руху реформ в аграрному секторі економіки Львівщини – голів обласних Рад Ореста Фурдичка, Ярослава Гадзала, начальників управління сільського господарства Петра Комара, Дмитра

Мороза, Івана Стефанишина та багатьох інших українських реформаторів – першопрохідців, патріотів Львівщини. Вони розуміли, що у здійсненні економічної політики в державі орієнтованої на селянина, на задоволення його інтересів, країна завжди отримувала бажане зростання обсягів сільсько-господарського виробництва і в результаті економічну стабільність. Багатий селянин – це середній клас країни, це «хребет» української держави.

Президент Львівської Аграрної палати

Павло Музика

29 вересня 2016 року

м. Львів

Міжнародна конференція «Роль і місце Аграрних палат у розвитку сільських територій. Європейський досвід».

Дата	29-30 вересня 2016 року
Місце	м. Львів, вул. Пекарська, 50, Львівський Національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Ґжицького.
Учасники	Уповноважені Аграрних палат, фермери та партнери, представники органів влади і місцевого самоврядування, громадськості, журналісти, експерти-дорадники, представники Міністерства аграрної політики та продовольства України, Кабінету Міністрів України, Депутати Верховної Ради України, представники агроосвіти та науки, представники обласних державних адміністрацій, представники німецьких, французьких та польських сільськогосподарських палат.
Мета	Формування дієвого механізму розвитку сільських територій. Українська модель.

Програма конференції

29 вересня 2016 року

- 10.00 – 10.30** **Реєстрація представників засобів масової інформації.**
(ЛНУВМ, 3-й поверх зал). Кава.
- Реєстрація учасників конференції** (ЛНУВМ, 3-й поверх зал). Кава.
- Пленарна частина міжнародної конференції.**
(ЛНУВМ, конференц-зал, 3-й поверх)
- Модератор: **Ігор Вуйцик**, голова Управи Львівської Аграрної Палати.

Привітання учасників конференції:

- 10.30 – 11.00** **Олега Синютки**, голови Львівської обласної державної адміністрації.
- Тараса Кутового**, Міністра аграрної політики та продовольства України.
- Володимира Стибеля**, ректора Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Ґжицького.

- 11.00 – 11.30** **Про роль сільськогосподарських палат в самоуправлінні у сільському господарстві. Німецький досвід.**
Ханс Георг Хассенпфлюг, сільськогосподарська палата Федеральної землі Нижня Саксонія.
Марія Ярошко, експерт проекту Німецько-Українського агрополітичного діалогу при Інституті економічних досліджень та політичних консультацій.
- 11.30 – 12.00** *Прес-конференція для журналістів*
Модератор: **Андрій Болкун** - керівник прес-служби університету (ЛНУВМ, 2 поверх, конференц-зал).
- 11.30 – 12.00** **Про організацію та функціонування французьких сільськогосподарських палат. Фінансові аспекти підтримки фермерів. Французький досвід.**
Крістоф Іллєре, президент сільськогосподарської палати Іль-де-Франс.
Ніколя Перен, радник з питань сільського господарства посольства Франції в Україні.
- 12.00 – 12.30** **Про головні завдання і компетенцію аграрних палат у розвитку сільських територій на місцевому і державному рівнях. Досвід Республіки Польща.**
Вальдемар Банах, директор Любельської Аграрної Палати.
Густав Єдрек, віце президент Любельської Аграрної Палати.
- 12.30 – 13.00** **Створення, етапи становлення та перспективи розвитку Львівської Аграрної Палати.**
Павло Музика, президент Львівської Аграрної Палати.
- 13.00 – 13.30** *Кава-перерва*
- 13.30 – 15.00** **Виступи учасників конференції, дискусія та підготовка резолюції конференції. Підписання угоди про співпрацю між аграрними палатами.**
Уповноважені представники аграрних палат, фермери та партнери, Народні депутати України, тощо.

- 15.00 – 15.15** **Шляхи співпраці органів державної виконавчої влади з Львівською Аграрною Палатою- громадським об'єднанням землевласників Львівщини.**
Наталія Хмиз, директор Департаменту агропромислового розвитку Львівської обласної державної адміністрації.
- 30 вересня 2016 року*
- 09.00 – 10.00** **Збір учасників конференції** (ЛНУВМ ім. С.З.Гжицького, вул. Пекарська,50)
- 10.00 – 10.20** **Переїзд до РСП «Шувар».** (м. Львів, вул. Хуторівка,4-Б)
- 10.20 – 11.20** **Відвідування терміналів оптової торгівлі фруктами, рибою та відкритими площадками на РСП “Шувар”.**
Модератор: **Іван Стефанишин**, заступник директора РСП «Шувар».
- 12.00 – 13.00** **Створення та перспективи розвитку оптового ринку сільськогосподарської продукції «Шувар».**
Роман Федішин, засновник ринку сільськогосподарської продукції «Шувар».
- 13.00 – 13.40** *Обід*
- 13.40 – 14.20** **Трансфер до с. Галичани (Городоцький р-н).**
Ознайомлення з історією села Галичани.
Модератор: **Михайло Витошко**, керівник сільськогосподарського підприємства ПП "Витошко"
- 14.30 – 15.30** **Відвідування сільськогосподарського підприємства ПП "Витошко", Львівська обл. Городоцький р-н. с. Галичани.**
Модератор: **Михайло Витошко**, керівник сільськогосподарського підприємства ПП "Витошко".
- 15.30 – 16.30** **Підведення підсумків конференції.**
- 16. 30 – 17.30** **Трансфер с. Галичани (Городоцький р-н) – м. Львів.**
- 18.00** **Від'їзд учасників конференції.**

Становлення Аграрної Палати на Львівщині

*Уповноважені Аграрної Палати під час обговорення законопроекту
«Про Аграрні Палати в Україні» у Верховній Раді. 2001 р.*

Львівщина була і залишається визначальною в Західній Україні стосовно питань реформування аграрного сектора економіки. Особливість нашого регіону у тому, що він найбільше підготовлений для відродження та утвердження приватного власника землі. Частка сільського населення більша, ніж в середньому по країні, і складає понад 40 відсотків, а це майже 1 млн. жителів, що проживають у сільській місцевості. На одного жителя припадає 0,46 га сільськогосподарських угідь, з яких лише 0,31 га ріллі. До регіональних особливостей слід віднести й менший, ніж в середньому по країні, розмір сільсько-господарських підприємств. А ще не менш важливим є той фактор, що право власності на землю на західних теренах було сплундровано лише з кінця 1946 року, коли почалась примусова колективізація. Більшість колишніх землевласників не втратили почуття приватного власника.

Кризова ситуація, яка охопила всі галузі народного господарства, в кінці 80-х особливо гостро відбилась на розвитку сільськогосподарського виробництва. Спад виробництва валової продукції сільського господарства на початку 90-х років минулого століття набув загрозливого характеру. Мабуть саме тому з прийняттям Верховною Радою України у березні 1992 року нової редакції Земельного кодексу України, а особливо його статі 6, де було на законодавчому рівні окреслено можливість проведення паювання землі недержавних

(колективних) сільськогосподарських підприємств, розроблення проектів роздержавлення та паювання землі і передачу права на середню земельну частку (пай), працюючим в колективних підприємствах і пенсіонерам з їх числа та працівникам соціальної сфери на селі.

Саме з цього все і розпочалось. Хоча до розв'язання проблем села об'єктивно було ще надто далеко. Це зумовлювалося відсутністю виваженої аграрної політики на державному рівні.

Її основними напрямками мали бути:

- законодавче забезпечення розвитку аграрної економіки;
- проведення земельної реформи та землевпорядкування;
- розвиток сільськогосподарського дорадництва, аграрної освіти і науки;
- визначення основних організаційних і технологічно-технічних вимог господарювання та контроль за їхнім виконанням;
- кредитна, агротехнологічна та фінансово-економічна допомога виробникам у реформуванні господарства, сприяння розвитку внутрішнього аграрного ринку та експорту сільськогосподарської продукції.

Визначальним чинником розвитку сільського господарства мали стати територіальне і господарське самоврядування: агентства з реструктуризації та розвитку агропромислового виробництва, аграрні палати, сільськогосподарські дорадчі служби, об'єднанні сільські ради, інститути самоорганізації населення. Саме таким шляхом пішли наші сусіди у Східній і Західній Європі, зокрема в Польщі, де з 1995 року на законодавчому рівні відновила свою діяльність Крайова Ізба Рольніча. Аграрні палати могли стати головним координуючим органом сільськогосподарського самоврядування і в Україні. На Західно-Українських землях такі інституції працювали при Львівській, Волинській, Поліській хліборобській палаті (з 1 серпня 1933 р.). «Вони готували і аналізували проекти законів які стосувалися життя в сільській місцевості, організовували статистичні дослідження, контролювали виробничі процеси, аграрний ринок, сільськогосподарську освіту та науково-дослідну справу, надавали агрономічну та економічну допомогу населенню». На територіальному рівні члени палати опрацьовували плани і проекти бюджетів, проводили меліоративні роботи та упорядкування громадських земель, розвивали фахову освіту, організовували агрономічну та економічну допомогу населенню, дослідну справу, ветеринарну службу, боротьбу із хворобами і шкідниками рослин, страхування, створювали міжгосподарські обслуговуючі кооперативи, постачали техніку, співпрацювали і контролювали діяльність громадських об'єднань виробників (товариств сільського господарства), захищали інтереси хліборобів у державних органах. Складовою такого самоврядування була

діяльність громадських організацій агровиробників - товариств сільського господарства, які розглядали як інститути самоорганізації. Вони працювали на основі австрійського закону 1867 р. та польського 1932 р. Їхню діяльність регламентували також закон «Про сільськогосподарську працю самоврядування та співпрацю в ньому вільних сільськогосподарських організацій» (1928 р.) і спеціальне положення (1939 р.). Хліборобська палата активно впливала на проведення земельної реформи, змістом якої була парцеляція державної та великої приватновласницької землі, продаж її селянам. Реформа на українських землях мала свої особливості. Закон про автономію Галичини (1922 р.) забороняв внутрішню колонізацію земель не членами громад. Державні органи земельної реформи дотримувалися розпорядку щодо доступу українців до купівлі землі. Одні селяни платили за землю готівкою, інші - довгостроковими банківськими кредитами.

Установчі збори Аграрної Палати

Маючи такий історичний досвід аграрна політика на Західній Україні почала формуватися саме з Львівщини. В 1990 році друга сесія першого демократичного скликання Львівської обласної Ради народних депутатів прийняла ухвалу «Про першочергові заходи відродження села». У цьому ж році приймається Концепція відродження села і розвитку сільського господарства Львівщини. Згодом, у 1993 році Львівська обласна рада приймає ще один регіональний акт - «Програму приватизації майна і землі в агропромисловому комплексі Львівської області». Закладені в цій програмі ідеї підтвердили свою спроможність та життєздатність в ході їх реалізації на обласному та державному

рівні. За період 1994 по 1998 рік було реформовано майже 90 відсотків колективних сільськогосподарських підприємств. Власниками земельних часток паїв, які отримали сертифікати на право приватної власності на землю, стали понад 340 тисяч селян Львівщини. Однак, вони практично зустрілись сам на сам з реаліями економічної кризи. Економічна криза супроводжувалась відсутністю нормативно-правової бази подальшого розвитку аграрних відносин в ринковому середовищі. Саме в цій ситуації 25 грудня 1997 року Львівська обласна рада ініціювала створення Львівської Аграрної Палати - представницької самоврядної структури для захисту прав земельної власності селян, їх економічних, майнових та інших інтересів. Центру приватизації та аграрної реформи Львівської обласної державної адміністрації було доручено розробити положення про порядок обрання уповноважених представників до вищого органу управління Львівської Аграрної Палати, та організувати проведення виборів до вищого органу управління палати - Загальних Зборів представників. На утримання Палати упродовж перших п'яти років планувалось відраховувати 3 відсотки надходжень до обласного бюджету від земельного податку. Дану ініціативу підтримало Міністерство агро-промислового комплексу України та Адміністрація Президента України, а область визнано базовою у формуванні ринкової інфраструктури. За результатами проведення виборів уповноважених представників до Львівської Аграрної Палати, які відбулись 3 травня 1998 року, у Львівській області було обрано 613 уповноважених. На вибори прийшло понад 226 тисяч власників земельних паїв, які потребували практичної допомоги. Людей цікавили питання як розпорядитись своєю землею, як вийти з своїм земельним паєм з колективного підприємства і розпочати господарювання, за яких умов скористатись кредитом, комплексним пільговим страховим сертифікатом. Відразу ж після виборів було сформовано керівні органи палати, та виконавчу структуру - управу палати. Вона реалізовувала завдання загальних зборів уповноважених та рішення правління. Але як завжди на хороші починання не вистачило фінансування. Проте, не зважаючи на відсутність фінансової допомоги з боку держави, Львівська Аграрна палата продовжувала свою діяльність. Обрані уповноважені (вищу освіту мали 378 чоловік, вік - від 36 до 50 років), добре розуміли, що гальмом на шляху до приватної власності є правова незахищеність, та відсутність просвітницької роботи.

Засідання правління Аграрної Палати. 1999 р.

У 1999 році Аграрна Палата долучилась до підготовки та видання збірника нормативних документів та рекомендацій з оформлення відносин власності у процесі реструктуризації недержавних сільськогосподарських підприємств. А в 2000 році уповноважені Львівської Аграрної Палати приймали активну участь у розробці Концепції розвитку АПК Західного регіону. Львівською Аграрною Палатою було розпочато роботу з запровадження комплексного пільгового страхування своїх членів. З цією метою Управа Аграрної Палати налагодила співпрацю із страховими компаніями, які погоджувались вручити комплексний страховий поліс кожному з 340 тис. членів ЛАП. Такий поліс передбачав страхування житла, сільськогосподарських тварин, посівів, насаджень та техніки, а також страхування селян від нещасних випадків. Оплата такого виду страхування мала відбуватись за рахунок солідарного фінансування, що включало б і підтримку місцевого бюджету. Однак, знову, через брак бюджетної підтримки, та позиції деяких державних чиновників такий вид страхування не був реалізований в повній мірі. Втілення цієї ідеї і сьогодні залишається доволі актуальним. Наступним кроком було створення кредитної спілки, яка досить успішно функціонувала і надавала короткотермінові та довготермінові позички упродовж 2000-2010 років. Директором цієї небанківської структури весь цей час працював Галій Я.К.

У червні 2000 року Аграрна Палата виступила засновником створення Львівської аграрної дорадчої служби, яка й досі успішно функціонує та забезпечує зв'язок сільськогосподарських виробників з науковими та

навчальними центрами. Діяльність дорадників спрямована на формування у селянства сучасної ринкової культури та поведінки нового типу, економічного мислення і створює передумови зростання на цій основі добробуту сільського населення.

Основною функцією аграрного дорадництва є підвищення рівня компетенції фермерів для того, щоб вони мали можливість грамотно приймати власні управлінські рішення та робити ці рішення успішними. На сьогодні БО «Львівська аграрна дорадча служба» яку очолює Іван Паньків, за підтримки уряду Канади, наданої через Міністерство закордонних справ, міжнародної торгівлі і розвитку Канади (DFATD) успішно реалізовує Проект "Розвиток молочного бізнесу в Україні" (2014-2021).

Управою Аграрної палати проводилася досить ефективна просвітницька діяльність серед її членів. Серед цікавих і важливих заходів – ряд конференцій, та освітніх проєктів. Зокрема, 21 грудня 1998 року проводилась конференція на тему: «Аграрна реформа в Україні. Внесок церкви». За участю Владики Любомира Гузара, Єпископа, помічника Глави УГКЦ. Прийняте на цій конференції Звернення учасників конференції до духовенства, владних структур, політичних і громадських організацій, усіх людей доброї волі, які живуть і працюють на землі, залишається надзвичайно актуальним і сьогодні.

За цей час Управою видано ряд цікавих буклетів та брошур. Слід відзначити «Порадник українському газді», який двічі публікувався тиражем у 3 тисячі примірників.

Починаючи з березня 2001 року Львівська аграрна палата розпочала виконання двох освітніх програм – «Ініціатива громадської освіти приватних землевласників» та «Поширення заходів громадської освіти на сільські регіони Львівщини». В рамках освітніх програм підготовлено і видано понад 40 тисяч інформаційних буклетів із серії «Що необхідно знати власникові земельного та майнового паїв?». Буклети містили роз'яснення щодо прав селян на майнові та земельні паї, порядок розпорядження ними та способи захисту своїх майнових і земельних прав у випадку їх порушення.

*Інформаційний буклет
для власників земельних
та майнових паїв. 2002 р.*

Під час реалізації освітніх завдань працівниками управи ЛАП проведено 45 інформаційних зустрічей з сільським населенням в усіх 20 районах області. Видано 10 номерів інформаційних вісників накладом 200 примірників кожний, видано брошуру «Львівська аграрна палата – етапи становлення».

Проведено три семінари для уповноважених представників аграрної палати, голів райдержадміністрацій, начальників управлінь сільського господарства у продовольства райдержадміністрацій, сільських голів, фермерів, власників особистих селянських господарств. Всього до участі в семінарах було залучено понад 1200 осіб.

В ході освітньої програми підготовлено 11 публікацій у пресі районного та обласного рівня, 2 виступи на Львівському радіо та 1 – на обласному телебаченні. Також було знято відеоролик про інформаційну зустріч в с. Тернопілля Миколаївського району Львівської області, який демонструвався 6-9 листопада 2001 року на п'ятій універсальній виставці-ярмарку «Фермер України».

Аналітичний матеріал, зібраний за час впровадження освітніх програм, став основою пропозицій щодо врегулювання деяких аспектів майнових і земельних відносин, що були представлені Аграрною палатою на громадських слуханнях «Аграрна реформа: шляхи розвитку», організованих комісією з питань аграрної політики при Президентові України 9 жовтня 2001 року.

Це – кількісні показники втілення освітніх програм палати. Щодо якісних, слід відзначити, що їх суть і завдання дещо змінилися в процесі виконання. Якщо на початках проведення освітньої роботи працівники управи ЛАП вважали основним завдання інформування власників майнових і земельних паїв про їх права на землю і майно реформованих КСП, то з кожною наступною зустріччю перелік питань значно розширювався. Люди не лише хотіли знати свої права, вони прагнули ними скористатися. Тому постійно виникали практичні питання на зразок «Де дістати якісне і недороге насіння, добрива, засоби захисту рослин? Чи де взяти кредит або куди збути вироблену продукцію?».

Запити освітньої аудиторії сприяли тому, що освітня програма значно розширила свої напрями. Працівники управи не лише інформували селян про їх права, а й конкретно допомагали у веденні господарської діяльності, формуванні ринкової інфраструктури на селі. Зокрема, через розвиток обслуговуючої та кредитної кооперації, запровадження дорадницьких послуг, надання правових консультацій, тощо.

Слід зауважити, що не у всіх районах області охоче приймали представників Аграрної палати, не завжди просвітницька робота знаходила підтримку і

схвалення керівників району та сільських голів і навіть керівників агроформувань. Для виправлення ситуації спеціалісти Аграрної палати підготували спеціальну освітню програму для керівників. Вперше така програма була презентована в м. Мостиська для сільських голів, керівників сільгосппідприємств та керівництва райдержадміністрації. Назагал, упродовж листопада 2001 та лютого 2002 років відбулося 4 таких семінари – у Мостиському, Пустомитівському, Бродівському та Буському районах. Почесними учасниками семінару у м. Буськ стали представники Канадської урядової освітньої програми для фермерів Біл Процик та Боб Ковталюк, які високо оцінили просвітницьку роботу Аграрної палати.

Безперечно, навики, отримані спеціалістами Львівської аграрної палати під час проведення освітніх заходів, були дуже потрібними для розбудови цього громадського об'єднання. Важливим був досвід роботи із засобами масової інформації, спілкування з селянами, усвідомлення проблем сільських територій та спроб пошуку реальних шляхів їх вирішення.

Та, мабуть, найважливішим досягненням тодішньої освітньої роботи можна вважати утвердження ідеї Аграрних палат не тільки на Львівщині, а й в Україні. Слід зазначити, що представники інших областей не лише цікавилися досвідом ЛАП, а й намагалися розвивати ідею аграрних палат у своєму трактуванні. Так, представники Тернопільської області підготували законопроект «Про аграрні Палати» навіть не маючи такої організації.

Стосовно законопроекту варто зазначити, що Львівщина значно раніше підготувала такий документ, однак розгляду його не добилося. Ця ідея сьогодні також є на часі, як і потреба у ефективній просвітницькій роботі на селі. Однак, освітні програми вимагають значної фінансової підтримки, адже громадське об'єднання працює на засадах волонтерства, тому коштів на видавничу діяльність, поїздки, організацію семінарів, конференцій, тощо немає. Аграрна палата для таких цілей шукає донорської підтримки. Зокрема, фінансову допомогу у реалізації освітніх програм - «Ініціатива громадської освіти приватних землевласників» та «Поширення заходів громадської освіти на сільські регіони Львівщини» - аграрна палата отримала від міжнародних донорів: Національного Демократичного Інституту Міжнародних відносин і Фонду Чарльза Стюарта Мотта, а також представництва Світового банку в Україні.

Утвердження приватного способу господарювання на селі – головна мета Львівської аграрної палати, і результати освітніх програм служать доказом того, що палата обрала правильний шлях її досягнення. Освітня робота ведеться постійно й у різних формах, з врахуванням сучасних аспектів розвитку аграрної галузі у світі.

Так, у листопаді 2013 року Львівська Аграрна Палата разом з Департаментом агропромислового розвитку Львівської обласної державної адміністрації, Львівським національним університетом ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Ґжицького провела конференцію на тему: «Теоретичні та практичні основи розвитку аграрного сектору Західного регіону. Євроінтеграція України: Ризики і перспективи». У 2014 палата разом з Львівським національним університетом ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Ґжицького провели конференцію на тему: «Приоритети інноваційного розвитку регіонального АПК в контексті європейської інтеграції».

Важливим напрямом розвитку аграрного сектору в країнах ЄС є розвиток органічного сільського господарства, якому надається вага інформаційна та фінансова підтримка. Перспективним напрямом для диверсифікації галузевої спеціалізації в аграрному секторі є органічне виробництво в Україні та у Львівській області зокрема. Розвиток регіональної економіки вимагає розробки стратегічного плану дій із визначеними цільовими пріоритетами які дозволять стимулювати найбільш конкурентоспроможні галузі Львівської області. З цієї метою 12 грудня 2014 року у Львівській обласній державній адміністрації презентовано проект Стратегії розвитку Львівської області на період до 2027 року, розроблений при методологічному сприянні українсько-канадського Проекту «Місцевий економічний розвиток міст України» та при активній участі Львівської Аграрної Палати.

31 січня 2015 року Аграрна Палата приймала активну участь у заходах Міністерства аграрної політики. Олексій Павленко, Міністр АП, перебуваючи з робочою поїздкою у Львівській області, ознайомився з діяльністю ринку сільськогосподарської продукції “Шувар”, спільно з очільниками області провів зустріч з виробниками аграрної продукції регіону. На зустрічі обговорювались питання стосовно подальших напрямів аграрної політики України, зокрема щодо розвитку земельних відносин, фінансової підтримки виробників, дерегуляції аграрного бізнесу, а також планів реформування органів управління. На зустрічі було визначено п'ять основних пріоритетів, а саме: технічна підтримка виробників, забезпечення харчової безпеки на виробництвах згідно вимог світового ринку, дерегуляція та спрощення дозвільних процедур для аграріїв, а також проведення земельної реформи. Провідні аграрії Львівщини (І.Кільган, Д.Мороз, А.Биць) які є уповноваженими Аграрної палати, озвучили проблеми, які необхідно нагально вирішити.

Загальні збори Аграрної Палати. 2011 р.

Важлива увага упродовж зустрічі приділялася питанням боротьби з проявами корупції, а також порушенням у сфері земельних відносин, що вимагають комплексних реформ. Водночас у складній економічній ситуації та за умов обмеженості бюджетних асигнувань, кластерна концепція організації виробництва та збуту продукції аграрного сектору через оптовий ринок сільськогосподарської “Шувар”, який є партнером Аграрної Палати, на Львівщині була визнана О.Павленко найкращою в Україні.

27 лютого 2015 року у Львові відбулися збори асоціації бджолярів та Клубу органічного землеробства області. У цьому заході активну участь приймала Львівська Аграрна Палата. Виробники спільно з науковцями обговорили технологічні особливості розвитку бджільництва та оцінили перспективи динаміки обсягів виробництва у майбутньому. Разом з тим, учасники відзначили необхідність активізації діяльності асоціації бджолярів з налагодження контактів з європейськими колегами, участі у професійних виставках та пошуку нових маркетингових рішень для збуту продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках. Фермери висловили власні проблеми, що ускладнюють розширення виробництва, а саме: - підвищення орендної плати, цін на матеріально-технічні ресурси, зростання витрат на пакувальні матеріали та збільшення тривалості розрахунків торговельних мереж. Також виробники наголосили на потребі забезпечення сприятливих умов для збуту продукції через резервування торговельних точок на ринках і системного проведення роз'яснювальної кампанії щодо корисних властивостей органічної продукції.

Слід зазначити, що потенціал нашого регіону у виробництві органічної продукції використовується лише на 4-5 відсотків, оскільки загалом сприятливі екологічні умови дозволяють розширювати виробництво продукції. На Львівщині вже працює 12 сертифікованих операторів ринку, а декілька виробників готуються до відповідної процедури сертифікації.

Значну підтримку у сертифікації виробництва згідно органічних стандартів мав надати обласний бюджет в якому на 2015 рік було передбачено відповідне фінансування. Підтримка виробників органічної продукції передбачає конкурсну процедуру відбору учасників згідно поданих документів.

Важливим напрямом розвитку аграрного сектору в країнах ЄС є розвиток органічного сільського господарства, якому надається вагома інформаційна та фінансова підтримка. Перспективним напрямом для диверсифікації галузевої спеціалізації в аграрному секторі є органічне виробництво в Україні та у Львівській області зокрема.

Агропромисловий комплекс Львівської області завжди був і залишається важливим стратегічним сектором економіки регіону, в якому формується п'ята частина валової доданої вартості. За обсягами виробництва основних видів сільськогосподарської продукції Львівщина посідає провідні місця серед регіонів України. Сільськогосподарську діяльність ведуть 1,4 тис. підприємств, з яких понад 1 тисяча - фермерські господарства, та понад 300 тис. одноосібних селянських господарств, більшість з яких члени Аграрної палати.

Сучасні виклики життя потребують від особистих селянських та фермерських господарств, сільськогосподарських підприємств усіх форм власності і господарювання, постійного підвищення рівня знань та вдосконалення практичних навичок у веденні сільського господарства. Із підписанням Угоди про асоціацію з Європейським Союзом питання сільського господарства та розвитку сільських територій в контексті існуючої ситуації стають ще більш актуальними.

Впровадження сучасних інформаційно - комунікативних технології дозволяє підвищити ефективність виробництва в аграрному секторі. З метою вивчення досвіду країн ЄС 8 червня 2015 року у Львові за участі Львівської аграрної палати відбувся Словенсько-Український бізнес-форум "ІТ в сільському господарстві: Досвід Словенії та європейські стандарти". Словенські учасники представили напрацювання, досвід і приклади ефективного управління земельними просторовими даними та базами, розробки та використання ІТ-продуктів у сільському господарстві. Із вступним словом до учасників форуму звернулася Посол Республіки Словенія в Україні Наталя Прах зазначивши, що сільськогосподарські угіддя становлять 23,5 відсотка (понад 447 тис. га)

території Словенії, на якій господарюють понад 74,6 тис. фермерів із середньою площею господарства 6,4га.

Заступник Міністра аграрної політики та продовольства України з питань євроінтеграції Владислава Рутицька під час форуму зазначила, що Україна може створити унікальний бренд постачальника ефективних ІТ-рішень для агросектору. За її словами, українська ІТ-індустрія може знайти потенціал для росту, створюючи рішення для компаній, які працюють в аграрному секторі України.

Голова Львівської обласної державної адміністрації Олег Синютка наголосив, що цей захід матиме синергетичний ефект, оскільки поєднання сільського господарства та ІТ-технологій підвищить ефективність роботи галузі. Представники провідних ІТ-компаній Словенії представили учасникам форуму власні технологічні рішення, що дозволяють підвищити ефективність виробництва або автоматизувати процеси обліку в системі земельного кадастру. Наприклад, використання досягнень геокосмічних інформаційних систем дозволяє дистанційно оцінювати стан врожаїв, наявність захворювань на полях, автоматизувати бізнес-процеси на підприємствах і впроваджувати технології.

Львівська Аграрна палата, з кінця 2014 року виступила ініціатором створення електронної версії інформаційного вісника “АгроФорум”, який є носієм інформації з питань реалізації державної аграрної політики через висвітлення найактуальніших новин галузі, звітів про діяльність та стан аграрного ринку, анонсів подій, програм фінансової підтримки для аграріїв, фахових коментарів експертів, описів технічних і агротехнологічних інновацій та інших корисних матеріалів. Окрім цього, надаються аналітичні дослідження очікуваного впливу Угоди про асоціацію з Європейським Союзом на розвиток сільського господарства, очікувані вигоди та загрози, які отримають аграрії після введення в дію положень Угоди. Метою видання інформаційного вісника “АгроФорум”, є оперативне поширення інформаційно-аналітичної інформації серед аграрних формувань різних організаційно-правових форм власності (в тому числі фермерських господарств), сільських рад та зацікавлених у ефективному господарюванні особистих селянських господарств. Підвищення рівня знань у сфері агропромислового розвитку, обмін знаннями та практиками щодо розвитку сільських територій з метою покращення конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва, ефективності ринків, умов для інвестування, сприяння економічному добробуту сільських громад. Цільовою аудиторією нашого видання є: уповноваженні аграрної палати, виробники сільськогосподарської продукції – особисті селянські господарства, фермерські господарства, сільськогосподарські кооперативи,

сільськогосподарські підприємства, районні управління агропромислового розвитку Львівської області, сільські ради Львівської області та інші зацікавлені читачі. Видання поширюється в електронному форматі на безоплатній основі, а також розміщуються у відкритому доступі на веб-сайті Львівської аграрної палати. Електронно-інформаційний бюлетень Вісник «АгроФорум» виходить два рази на місяць. Станом на вересень 2016 року видано 40 номерів Вісника.

До уваги цільової аудиторії - аналітичні матеріали для виробників сільськогосподарської продукції, сучасний стан і тенденції розвитку аграрного сектору України, новини законодавства, коментарі фахівців, думки експертів, а також інформація про актуальні події в аграрному секторі України та регіону.

Слід відзначити, що у лютому 2016 року зареєстровано видання друкованого «Вісника АгроФорум», який планується випускати один раз на місяць тиражом 2 тисячі примірників і розповсюджувати безкоштовно у сільській місцевості.

Упродовж двох попередніх років аграрна палата почала активно відновлювати зв'язки з аграрними палатами на міжнародному рівні, та донорськими організаціями. Так, 21 - 25 вересня 2015 року уповноважені представники Львівської та Запорізької палати відвідали сільськогосподарські палати Франції. Ця поїздка дала змогу ознайомитися з організацією та функціонуванням французьких сільськогосподарських палат, у тому числі з фінансовими аспектами. Учасники делегації побачили як відбуваються індивідуальні та групові навчання для фермерів та радників, технічні, економічні та юридичні консультації, експериментування, тощо.

Президент Львівської Аграрної Палати п. Павло Музика разом з уповноваженими представниками палати прийняв активну участь у міжнародному семінарі "Місія Аграрних палат України за досвідом Європейських країн – Фаза II", який організувала ДУНМЦ «АГРООСВІТА» в м. Києві 10 лютого 2016 року. Ця конференція дала можливість налагодити хороші зв'язки з Проектом Німецько - Українського агрополітичного діалогу. За його сприяння 20 - 24 червня 2016 року було організовано поїздку в Німеччину для членів Львівської Аграрної Палати у складі делегації Міністерства аграрної політики і продовольства України та Кабінету Міністрів України і представників аграрної науки і освіти. Метою поїздки було вивчення німецького досвіду системи управління аграрним сектором на центральному, регіональному та місцевому рівнях. В рамках цього візиту члени палати відвідали Федеральне міністерство продовольства і сільського господарства Німеччини, Німецький сільськогосподарський союз (DBV), ознайомились з його структурою, завданням та роллю в аграрному управлінні та дослідженнях. Мали зустріч у

Сільськогосподарській палаті Нижньої Саксонії, (м. Ганновер), де обговорювалось питання ролі сільськогосподарської палати в самоуправлінні сільського господарства, та делегованих повноважень стосовно розвитку сільських територій, кредитування, навчання та співпраці з вищими навчальними закладами, ідентифікації тварин, дорадництва і кооперації.

Зустріч з представниками Опольської сільськогосподарської Палати

Тісна співпраця в палати склалася з польськими Ізбами рольнічими. Зокрема, з сільськогосподарськими палатами Опольського та Люблінського воєводств. Враховуючи взаємну зацікавленість у подальшому поглибленні, зміцненні та розширенні економічного, науково-технічного та культурного співробітництва Львівська Аграрна Палата підписала з ними Угоди про співпрацю.

Майбутня стратегія Львівської Аграрної Палати буде розглядатися на міжнародній конференції «Роль і місце Аграрних Палат у розвитку сільських територій. Європейський досвід.», що планується в м. Львові 29-30 вересня 2016 року.

За весь період функціонування Львівської Аграрної Палати у неї були і злети і не найкращі часи. Проте Аграрна Палата все ж працює. Люди в селі про неї знають. Тому не слід зупинятись на закладених підвалинах, а продовжувати працю для того, щоб згуртувати селян навколо економічних і соціальних питань руху землі, захисту їх прав та інтересів. Без фахової підтримки людям на селі важко розібратися у тонкощах нормативних та законодавчих актів, що стосуються земельних відносин. Зняття мораторію на відчуження землі сільсько-

господарського призначення яке очікується до кінця цього року не повинно застати членів Палати зненацька. Тому питання заміни сертифікатів на середню земельну частку пай на Державні акти на право власності на землю є сьогодні, як ніколи раніше, на часі. Актуальність проблеми важко переоцінити, адже земля для українського селянина була споконвіку святиною і його найбільшим багатством. Від того як наші власники розпорядяться своєю землею, буде в подальшому залежати розвиток сільських територій і, в решті решт, зростання їх добробуту. Ми маємо об'єктивні передумови для підняття питання про збільшення орендної плати за земельні ділянки від трьох до п'яти відсотків. Доцільно було б розглянути можливість скерування оплати за не витребувані земельні паї, що використовуються орендарями, на соціальний розвиток сільських територій. Посилений контроль за виконанням орендарями взятих перед громадою зобов'язань повинна взяти на себе Аграрна палата. Не за горами вибори уповноважених представників до Аграрної палати за принципом новостворених об'єднаних сільських громад.

Є ще багато актуальних завдань, які ставить сьогоднішня перед Аграрною палатою. Для їх реалізації необхідне лише бажання допомогти людям. А сили, знання і досвіду у активних членів Аграрної палати вистачає.

Інформативний Вісник №1, №2
Львівська Аграрна Палата
2001 р.

Історія створення та функціонування аграрних палат в Європі

Створення аграрних палат в Європі припадають на початок XIX століття. Важливе місце в історії формування сільськогосподарського самоврядування відіграли Франція і Німеччина.

У Франції перший закон про сільськогосподарські палати (Chambres consultative d'Agriculture) був виданий у 1851 році. В цьому законі було визначено, що нагляд над палатами буде здійснювати адміністративна влада. Однак, цей закон, як і наступні не були втілені в життя. Лише закон про аграрні палати від 3 січня 1924 року, а також декрет від 16 грудня 1924 року вдосконалений декретом від 18 грудня 1925 року запровадили у Франції аграрні палати до повноважень яких входив «захист інтересів сільського господарства на рівні департаменту». Перші вибори до аграрних палат у Франції відбулися у 1927 році.

Перші аграрні палати в Німеччині були засновані на підставі закону від 1894 року «Про аграрні палати». Всі вони належали до однієї провінції, а їхніми завданнями були представництво і захист інтересів сільського та лісового господарства, відкриття та функціонування сільськогосподарських шкіл, а також підтримка технічного та технологічного прогресу в галузі сільського господарства. Крім цього, до їх функцій входили співпраця з урядовими установами та вдосконалення господарського законодавства. Своєю діяльністю Пруські аграрні палати заклали фундамент під розвиток сільськогосподарської культури і були однією з головних складових економічної потужності передвоєнної Німеччини. Професійне самоуправління (саморегулювання) через Аграрні палати в Німеччині було і залишається одним з основних принципів німецької демократичної держави. Головна мета палат – вимагати професійної підготовки і технічного прогресу у сільському господарстві задля підвищення конкурентоздатності сільськогосподарських товаровиробників, а також представництво їх інтересів у державних органах. Хоча, з іншого боку, у східних землях об'єднаної Німеччини діяльність аграрних палат не відновлено і досі.

Крім німецьких і французьких палат існували ще й палати в інших країнах Європи. Відомими були італійські, англійські аграрні палати, а також сільськогосподарське самоврядування у скандинавських країнах.

В Бельгії, «сусідці» Франції, аграрні палати були створені у 1924 році, в Австрії – у 1922 році, в Угорщині – в 1920 році, в Румунії – в 1925 році, в Люксембургзі – у 1924 році. «Нові» Аграрні палати (утворені або відтворені після 1989 року): у

Чеській Республіці у 1992 році, Хорватії у 2009 році в Естонії 1996 році: Аграрна та Комерційна палата в Угорщині відтворена у 1994 році. Нещодавно відтворено аграрну палату в Латвії – у 1995 році. Словаччина та Словенія відтворили свої палати у 2000 році.

Перша аграрна палата на польських землях була заснована у 1895 році в Познані. З ініціативою створення цієї палати, яка мала назву «Великопольська аграрна палата», виступили німці. А юридичною підставою її функціонування став Пруський закон про аграрні палати від 30 червня 1894 року. На основі цього закону у серпні 1894 року з представників польських та німецьких провінційних аграрних організацій було створено комісію з метою пристосування проекту статуту до місцевих умов. Провінційний Сейм 2 березня 1895 року створив Аграрну палату у познанській регенції, яку очолили німці. Перші вибори до палати було проведено наприкінці 1895 року. Поляки по відношенню до створюваного аграрного самоврядування ставились підозріло, і були у ньому в меншості. Вони боялися, що створювані аграрними палатами школи будуть осередками онімечування. Також вони остерігалися того, що діяльність аграрних палат обмежить роботу вже існуючих професійних аграрних організацій, наприклад – Центрального Господарського Товариства. Ця недовіра поляків по відношенню до аграрного самоврядування, допровадила до ситуації, за якої у 1896-1899 роках до ради було обрано 51 німця та 18 поляків.

Після відновлення польської незалежності у 1918 році історію аграрних палат можна поділити на 3 етапи. Перший етап був пов'язаний з полонізацією Пруських аграрних палат та пристосуванням прусського законодавства до тогочасної політичної та суспільно-економічної ситуації польської держави. На підставі Декрету Головної Народної Ради від 20 січня 1919 року аграрні палати були легалізовані польською владою. При цьому посади, які раніше займали німці, перейшли до поляків, але залишилися попередня структура відділів. У першому періоді діяльності було ліквідовано існуючу систему патронату первинних аграрних осередків, які були безпосередньо включені до діяльності палати.

У 1918-1928 роках Західнопольські аграрні палати дуже багато зробили для покращення на своїй території техніки аграрного виробництва та відгодівлі худоби та для аграрної освіти. За ініціативою палати розширено освітню діяльність шляхом створення нових товариств: Союзу породистих коней, Садового товариства, Союзу бджолярів, Союзу птахівників та інші.

Основне значення для розвитку аграрного самоврядування в Польщі мало розпорядження Президента Польщі «Про аграрні палати» від 22 березня 1928

року. Зазначене розпорядження стало початком другого важливого в історії Польських аграрних палат періоду. За розпорядженням від 1928 року аграрна палата визначалася як організація громадського самоврядування та публічно-правова особа, яка діє на території одного воєводства та в межах державних законів і власного статуту.

Зміст самоврядного характеру аграрних палат полягав у виконанні ними управлінських функцій по відношенню до своїх членів. Членство в аграрних палатах було обов'язковим. Палати мали загальний характер і тому могли представляти та захищати інтереси усіх селян.

Головною метою аграрних палат, визначеною у розпорядженні, була організація підготовки фахівців для різноманітних галузей аграрного сектору. Розпорядження визначало, що до повноважень аграрних палат належить представництво та захист інтересів селян, та інша діяльність у встановлених правом межах, засобів у сфері загальної підтримки сільського господарства, співпраця з органами державної і місцевої влади у всіх питаннях, що стосуються сільського господарства.

Третій етап формування аграрних палат пов'язаний з новелізацією закону «Про аграрні палати» від 27 жовтня 1932 року. Текст розпорядження Президента РП (на правах Закону) «Про аграрні палати» був представлений Міністром сільського господарства та аграрних реформ Северином Людкевичем 22 листопада 1932 року та опублікований у 1933 році. В новелізованому Законі не було змінено основних компетенцій аграрних палат, вони були розширені.

Роботу Аграрних палат перервав вибух Другої світової війни, оскільки підчас окупації воєводські аграрні палати були ліквідовані, а залишились тільки повітові управи, до компетенції яких належало стягнення з селян накладеного контингенту.

Після закінчення Другої світової війни, вже у березні 1945 року розпочала свою діяльність воєводська аграрна палата у Познані. Для покращення роботи палати у повітах було організовано 27 повітових аграрних управ - структурних підрозділів палати, що діяли у Великопольщі, і 12 – на території Любуської землі. Завданням цих управ була опіка господарською діяльністю регіону, фахові консультації та виконання робіт, делегованих державною владою.

Поряд з Познанською аграрною палатою діяли також інші аграрні палати проте, деякі з них, наприклад – Варшавська, Келецька, і Білостоцька – були лише на організаційному етапі. Передусім роботі аграрних палати перешкождали політичні процеси в державі. Нова влада закидала аграрному самоврядуванню між іншим те, що в минулому вони підтримували великі господарства,

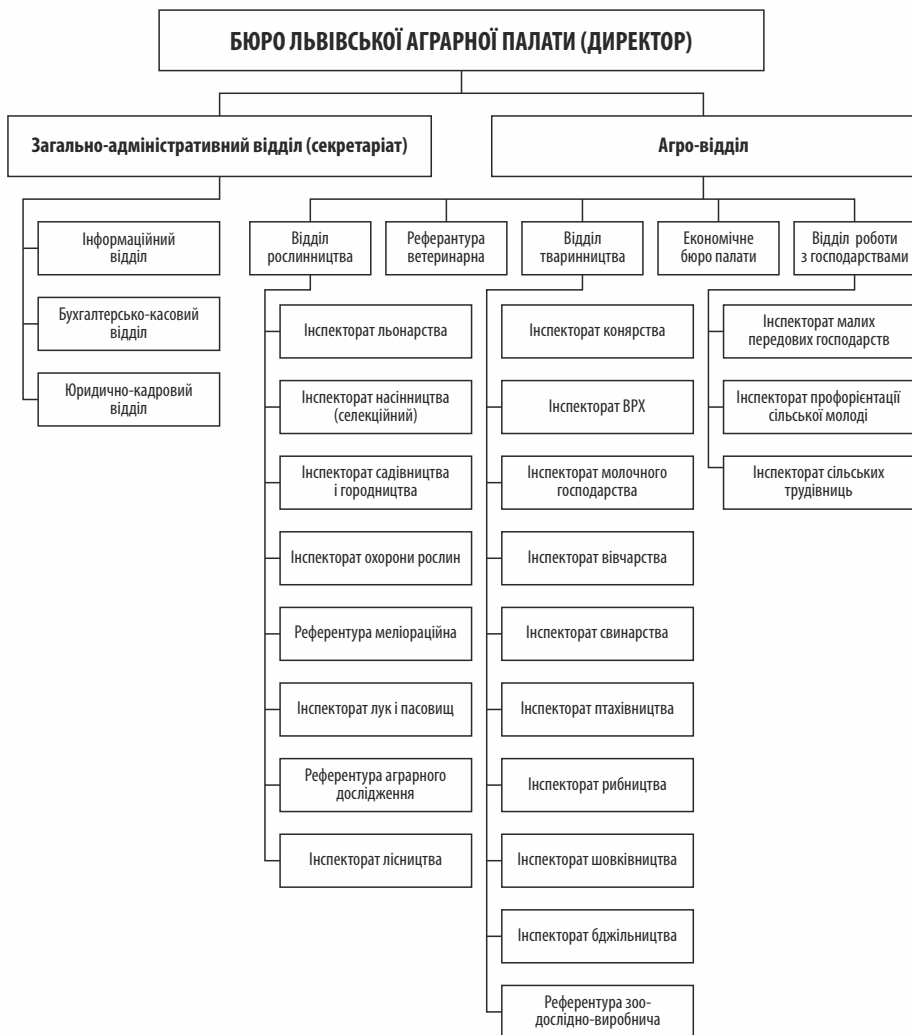
занедбуючи дрібні селянські господарства. Остаточо аграрні палати було ліквідовано Декретом від 26 серпня 1946 року «Про скасування аграрних палат», який набув чинності 10 жовтня 1946 року. Цим Декретом повноваження аграрних палат у сфері представництва та захисту інтересів селянства та інша діяльність у встановлених правом межах, засобів у сфері загальної підтримки сільського господарства, співпраця з органами державної і місцевої влади у всіх питаннях, що стосуються сільського господарства були передані Союзу селянської взаємодопомоги, який перебував під контролем комуністів. Йому ж було передано майно аграрних палат.

Довоєнні аграрні палати були обов'язковими інституціями, які створювалися Радою Міністрів за поданням Міністра сільського господарства та з погодження Міністра аграрних реформ, а також після отримання висновків воєводських та повітових органів самоврядування і селянських організацій.

14 грудня 1995 року був прийнятий Закон про відновлення Аграрної палати у Польщі. Зараз на теренах Польщі функціонує 16 палат у всіх новостворених об'єднаних воєводствах.

Роль Аграрних палат в Європі головним чином, консультативна (дорадча) та технічна з делегованими функціями від держави. Членами палат є власники землі, які мають представництво їх інтересів у державних органах. Професійне самоуправління (саморегулювання) через аграрні палати в Європі було і залишається одним з основних принципів побудови демократичної держави.

Схема організації структури бюро Львівської Аграрної Палати 1935 року

УКРАЇНА
ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСНА РАДА
XV сесія II-го демократичного скликання
РІШЕННЯ № 262
від 25 грудня 1997 р.

«Про доцільність створення Львівської Аграрної Палати»

З метою створення самоврядної представницької структури для захисту прав земельної власності громадян, їх економічних, майнових та інших інтересів у процесі формування багатокладної економіки, врахувавши висновки постійної депутатської комісії з питань сільського господарства, на підставі статті 43 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", обласна рада

ВИРІШИЛА:

1. Визнати доцільним створення Львівської Аграрної Палати як представницького органу власників зесельних часток (паїв), що засвідчується сертифікатом на право земельну частку (пай), або державним актом на право приватної власності на землю.
2. Доручити обласній державній адміністрації:
 - розробити положення "Про порядок обрання представників до вищого органу управління Львівської аграрної Палати" і подати його на розгляд чергової сесії обласної ради;
 - організувати проведення виборів до вищого органу управління Львівської Аграрної Палати – Загальних зборів представників;
 - подати на розгляд чергової сесії обласної ради пропозиції щодо включення до статей видатків з обласного бюджету витрат на утримання Аграрної Палати з надходжень від земельного податку протягом перших п'яти років її діяльності
3. Центру приватизації та аграрної реформи облдержадміністрації надати практичну і методичну допомогу у проведенні роз'яснювальної роботи серед населення щодо принципів, суті і намірів створення Львівської Аграрної Палати.
4. Контроль за виконанням рішення покласти на контрольну комісію обласної ради з питань приватизації (С. Сенчук) та постійну депутатську комісію з питань сільського господарства (Й. Врубель).

Голова обласної ради

О. Фурдичко

УКРАЇНА
ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСНА РАДА
XVI сесія II-го демократичного скликання
РІШЕННЯ № 272
від 27 січня 1998 р.

«Про Львівську Аграрну Палату»

З метою створення Львівської Аграрної Палати як представницької самоврядної структури для захисту земельних, майнових, соціально-правових та інших інтересів її членів, проведення виборів до її вищого органу управління – Загальних Зборів уповноважених представників, на виконання рішення XV сесії Львівської обласної ради від 25 грудня 1997 року № 262, врахувавши висновок постійної депутатської комісії з питань сільського господарства, керуючись статтею 43 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”, обласна рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити “Положення про порядок обрання уповноважених представників до вищого органу управління Львівської Аграрної Палати – Загальних Зборів” (додаток № 1).
2. Призначити вибори уповноважених представників до Львівської Аграрної Палати 3 травня 1998 р.
3. Утворити виборчі округи відповідно до територіальних меж сільських, селищних, міських рад, на територіях яких проведено паювання земель згідно з проектами роздержавлення і приватизації земель колективних сільськогосподарських підприємств та видано громадянам відповідні документи на земельну частку (пай) (додаток №2).
4. Утворити обласну виборчу комісію в кількості 25 осіб (додаток № 3).

5. Доручити сільським, селищним, міським радам, на територіях яких сформовані виборчі округи, утворити окружні виборчі комісії з числа власників земельних часток (паїв) в кількості не менше 5 осіб у термін не пізніше ніж за 60 днів до дня виборів.
6. Витрати, пов'язані з проведенням виборів уповноважених представників до аграрної Палати та фінансування її утримання, здійснювати за рахунок обласного бюджету в межах кошторису згідно з додатками №4,5.
7. Фінансування витрат на організацію та проведення виборів уповноважених представників до Аграрної Палати здійснювати через Центр приватизації та аграрної реформи облдержадміністрації, якому доручити проведення виборчої кампанії.
8. Рекомендувати першому складу Загальних Зборів уповноважених представників Аграрної Палати затвердити Статут Львівської Аграрної Палати згідно з додатком 6.
9. Контроль за виконанням даного рішення покласти на контрольну комісію обласної ради з питань приватизації (С. Сенчук) та постійну депутатську комісію з питань сільського господарства (Й. Врубель).

Голова обласної ради

О. Фурдичко

Звернення депутатів Львівської обласної ради до громадян Львівщини - власників середніх земельних часток (паїв)

Шановні господарі землі!

Депутати обласної ради підтримують ідею відродження Львівської Аграрної палати, яка існувала в Галичині до 1939 року і була надійним захисником і порадником сільськогосподарських товаровиробників.

Сьогодні, коли функції Ради колективних агроформувань, яка представляла права власників колективних господарств, себе вичерпали, інтереси власників земельних паїв поки що правового статусу не мають.

Враховуючи кращий світовий досвід, пам'ятаючи традиції нашого краю в минулому, обласна рада своїм рішенням визнала за доцільне створити Аграрну палату як самоврядну представницьку структуру, головною метою якої є захист прав земельної власності селян, їх економічних, майнових та інших інтересів.

Ці починання знайшли підтримку в Адміністрації Президента України, Міністерстві Агропромислового комплексу.

Вибори уповноважених представників до вищого органу управління Аграрної палати – Загальних зборів призначено на 3 травня 1998 року.

Закликаємо Вас, шановні кращі - власники земельних паїв, активно підтримати відродження та утвердження Аграрної палати на теренах Львівщини, взявши участь у голосуванні та обранні уповноваженого представника від Вашої місцевої ради.

«29» квітня 1998 р.

**Депутати обласної ради
II демократичного скликання**

Адміністрація Президента України

5/2 – 03/325

09.04.1998 р.

Міністру агропромислового комплексу України

КАРАСИКУ Ю.М.

Копія: Голові Львівської облдержадміністрації

ГЛАДІЮ М.В.

Шановний Юрію Михайловичу!

Направляю Вам для узагальнення та розповсюдження пропозиції Львівської облдержадміністрації щодо формування ринкової інфраструктури аграрної економіки, яка вже впроваджується в області.

На виконання рішення Ради регіонів від 27.11.1997 року з питання реформування АПК та Указу Президента України від 23.03.1998 року створення Аграрної палати є одним з ефективних напрямів інфраструктурного формування ринкової економіки в аграрному секторі, що заслуговує на увагу і поширення в інших областях України.

На виконання рішення Ради регіонів з реформування АПК, було б доцільно визначити Львівську область як базову у формуванні ринкової інфраструктури, надавши їй необхідну організаційно-методичну та іншу допомогу, та узагальнивши в подальшому її досвід на колегії Міністерства АПК чи відповідній нараді з питань інфраструктури ринку.

З повагою

Заступник Глави
Адміністрації Президента України

П. ГАЙДУЦЬКИЙ

**МІНІСТЕРСТВО
АГРОПРОМИСЛОВОГО
КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ**
(Мінагрополітики України)

09.04.1998 р. № 37-40-1-11/3601
На № 5/5 – 1132/4-10 від 07.04.1998

**Львівська обласна державна
адміністрація**

Міністерство агропромислового комплексу України розглянуло питання щодо створення в області Аграрної палати, членами якої виступають громадяни, що мають право на земельну частку (пай), і не заперечує проти створення такої самоврядної представницької структури.

Стосовно використання коштів місцевих бюджетів на створення утримання на протязі перших п'яти років виконавчого органу Аграрної палати, то міністерство не заперечує цьому при наявності відповідних рішень органів місцевого самоврядування.

Заступник Міністра

Ю.Я. Лузан

**Львівська обласна державна адміністрація
РІШЕННЯ**

Колегія при голові Львівської обласної державної адміністрації
від «12» червня 1998 року

**Про роль та завдання Львівської Аграрної палати
в період реформування агропромислового комплексу
області та становлення ринкових відносин**

Заслухавши інформацію заступника голови облдержадміністрації Я. Гадзала та співдоповідача – начальника Центру приватизації та аграрної реформи Г. Тивонюк про роль та завдання Львівської Аграрної палати в період реформування агропромислового комплексу області та становлення ринкових відносин, колегія зазначає, що в області склалися об'єктивні умови для відродження Львівської Аграрної палати як добровільної громадської організації, яка відстоюватиме права власників земельних паїв, їх економічні, майнові, соціальні та інші інтереси.

Вибори уповноважених представників до Аграрної палати, які відбулися 3 травня 1998 року, засвідчили, що селяни позитивно віднеслись до ідеї створення цього самоврядного органу. На виборчі дільниці з'явилися 67 % від 340 тис громадян області – власників земельних паїв і віддали свої голоси за тих, кому вони довіряють відстоювати та лобіювати свої інтереси. Поряд з тим слід зазначити, що робота щодо Загальних зборів Львівської Аграрної палати. Не вирішується питання фінансування і виготовлення необхідної документації.

**Колегія при голові обласної державної адміністрації
ВИРІШИЛА:**

Інформацію заступника голови облдержадміністрації Я. Гадзала про роль та завдання Львівської Аграрної палати в період реформування та становлення ринкових відносин в АПК області прийняти до відома.

2. Головному управлінню сільського господарства та продовольства (П. Комар), Центру приватизації та аграрної реформи (Г. Тивонюк), обласному управлінню земельних ресурсів (М. Лавейкін) забезпечити:

- надання допомоги обраним уповноваженим представникам Аграрної палати в організації та проведенні установчих Загальних зборів;
- виготовлення оргкомітетом з підготовки до проведення установчих Загальних зборів необхідних матеріалів (запрошень, тимчасових посвідчень уповноважених представників, копій статутів Аграрної палати тощо);
- надання практичної і методичної допомоги у проведенні роз'яснювальної роботи серед населення, в тому числі через засоби масової інформації, про завдання, діяльність та функції Львівської Аграрної палати.

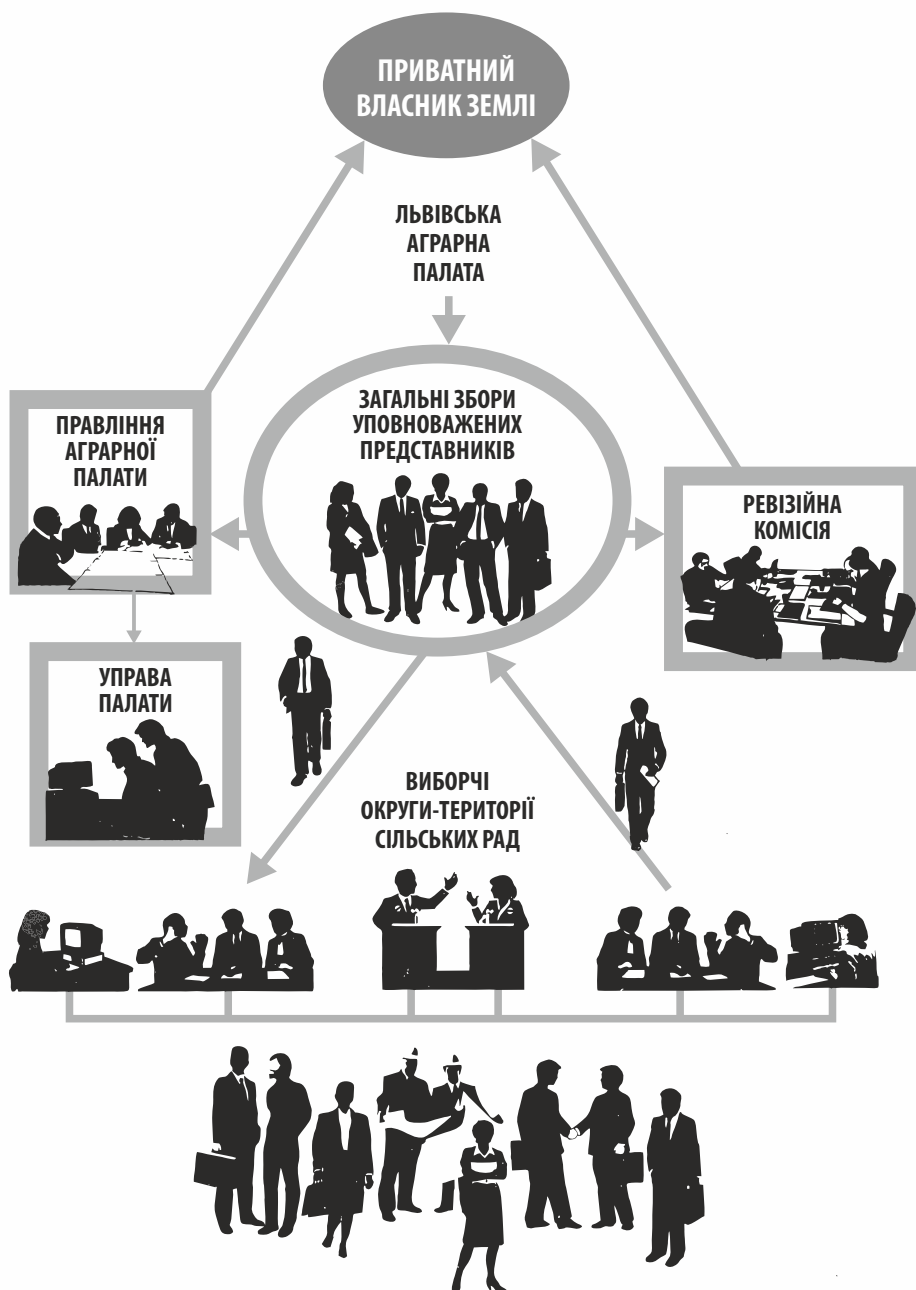
3. Головам райдержадміністрацій сприяти роботі уповноважених представників на місцях з метою безумовного виконання завдань, визначених установчими документами Аграрної палати

4. Контроль за виконанням пішення Колегії покласти на заступника голови облдержадміністрації Я. Гадзала.

Голова Колегії
Секретар Колегії

М. Гладій
М. Лазуркевич

Схема організації Львівської Аграрної Палати 1998 р.

Статут Львівської Аграрної Палати

1. Загальні положення

1.1. Львівська Аграрна палата (далі – Палата, скорочена назва - ЛАП) є місцевою громадською організацією, створеною на засадах добровільності, виборності і самоврядування.

1.2. Засади самоврядування в палаті забезпечуються через механізми прямого виборчого права членів, гласності й звітності органів палати перед її членами.

1.3. Палата створена та діє відповідно до чинного законодавства України, рішень Львівської обласної ради № 262 від 25.12.97 р. «Про доцільність створення Львівської Аграрної палати» і № 272 від 27.01.98 р. «Про Львівську Аграрну палату» та цього Статуту.

1.4. Палата набуває статусу юридичної особи з моменту державної реєстрації. Для досягнення мети своєї статутної діяльності Палата виступає учасником цивільно-правових відносин, має право укладати угоди, набувати майнових і немайнових прав, бути позивачем і відповідачем у судах, представляти й захищати свої законні інтереси та інтереси своїх членів у державних органах і громадських організаціях, звертатися до державної влади в установленому порядку.

1.5. Палата співпрацює з органами державної виконавчої влади та місцевого самоврядування, підприємницькими структурами, науковими установами та громадськими організаціями.

1.6. Палата є юридичною особою, має самостійний баланс, відокремлене майно, рахунки в установах банків, круглу печатку і штамп, та інші атрибути. Палата може створювати районні представництва, які утворюються й легалізуються в порядку, встановленому законодавством України та цим Статутом.

1.7. Юридична адреса палати: м. Львів, вул. Валова, 31.

1.8. Палата не несе відповідальності за зобов'язаннями своїх членів, а члени Палати не відповідають за зобов'язаннями Палати.

1.9. Палата є власником майна, переданого їй членами Палати, а також іншого майна, що належить їй на праві власності, та набутого відповідно до чинного законодавства України.

1.10. Повна назва: Місцева громадська організація «Львівська Аграрна палата»

1.11. Скорочена назва українською мовою: Львівська аграрна палата, або ЛАП.

1.12. Назва англійською мовою: Lviv Agrarian Chamber (LAC)

2. Мета та завдання діяльності палати

2.1. Головною метою Палати є сприяння покращенню добробуту сільського населення та розвитку сільської місцевості, розвитку підприємництва на селі в процесі формування приватного власника та захист соціальних, правових і фінансово-економічних прав та інтересів її членів.

2.2. Виходячи із основної мети, Палата здійснює такі повноваження:

2.2.1. Бере участь у формуванні аграрної політики в області та лобіює її на загальнодержавному рівні шляхом подання до органів державної влади пропозицій з питань соціально-економічного розвитку села, внесення пропозицій щодо змін і доповнень в проекти законодавчих актів при їх обговоренні.

2.2.2. Сприяє проведенню аналізу оцінки соціологічних досліджень, поданню пропозицій в галузі розвитку сільськогосподарського виробництва, ринків продукції та послуг.

2.2.3. Сприяє здійсненню аналізу витрат і окупності сільськогосподарської продукції в особистих підсобних господарствах, наданню їм консультацій, тощо.

2.2.4. Вносить пропозиції з питань оподаткування до відповідних державних органів.

2.2.5. Сприяє технічному і технологічному переоснащенню сільськогосподарського виробництва з доведенням його до конкурентноспроможного рівня.

2.2.6. Сприяє розвитку ринкової інфраструктури та поглибленню інтеграційних процесів, в тому числі організації мережі переробних, заготівельно-збутових, сервісних, поставальницьких та інших сільськогосподарських кооперативів.

2.2.7. Сприяє наданню допомоги в розвитку маркетингових структур в сільському господарстві.

2.2.8. Співпрацює з консультативно-методичними службами з питань надання комплексу кваліфікованих послуг з ведення землеробства, тваринництва, застосування агротехнічних засобів захисту рослин та покращення племінної і селекційної роботи, запровадження сучасних технологій у сільськогосподарському виробництві.

2.2.9. Сприяє збереженню майнових і земельних прав власників колишніх колективних сільськогосподарських підприємств, майно яких використовується приватними структурами, в тому числі на умовах оренди.

2.2.10. Сприяє організації системи навчання та підвищення кваліфікації спеціалістів всіх галузей сільського господарства.

2.2.11. Співпрацює з учбовими сільськогосподарськими закладами, підтримує їх діяльність, ініціює створення нових, вносить пропозиції щодо внесення змін і доповнень до навчальних програм і організації практики.

- 2.2.12. Сприяє співпраці з вітчизняними і закордонними недержавними організаціями сільськогосподарських товаровиробників.
- 2.2.13. Приймає участь у здійсненні соціальних програм, спрямованих на покращення умов та безпеки праці, створення додаткових робочих місць в сільському господарстві.
- 2.2.14. Сприяє наданню допомоги в розробці інвестиційних проектів, бізнес-планів з метою залучення інвестицій у сільське господарство області.
- 2.2.15. Організовує виставки, конкурси за участю вітчизняних та зарубіжних товаровиробників.
- 2.2.16. Створює власний банк даних для забезпечення членів Палати правовою та господарською інформацією.
- Створює умови для доступу членів Палати до мережі інформаційного комп'ютерного забезпечення та інших баз даних;
- 2.2.17. Організовує видавництво спеціальної літератури, в тому числі періодичної, з питань сільського господарства через створені видавництва із статусом юридичної особи.
- 2.2.18. Сприяє соціально-культурному розвитку села, формуванню екологічної свідомості сільськогосподарських товаровиробників.
- 2.2.19. Сприяє розвитку сільських кредитних спілок.
- 2.2.20. Сприяє розвитку сільського господарства в гірських районах.
- 2.2.21. Сприяє організації комплексного страхування майна своїх членів.
- 2.2.22. Сприяє формуванню суб'єктів малого та середнього підприємництва у сільській місцевості в тому числі сільського зеленого туризму.
- 2.2.23. Бере участь у реалізації державних цільових програм і проектів сільськогосподарської діяльності, а також міжнародної технічної допомоги, може бути отримувачем (реципієнтом), партнером у таких проектах та програмах.
- 2.2.24. Сприяє вирішенню спорів між членами Палати та іншими особами шляхом створення та підтримання діяльності третейських суддів.

3. Організаційна побудова палати. Права і обов'язки її членів.

- 3.1. Аграрна Палата будується на засадах вільного членства, прямого виборчого права до вищого представницького органу, обов'язкової періодичної звітності Палати перед її членами.
- 3.2. Членами Палати є фізичні особи, громадяни України, які мають право на земельну частку (пай) на території Львівської області, отримали відповідні документи: сертифікат на право приватної власності на землю (середню земельну частку) або Державний акт на право приватної власності на землю, а також голови і члени селянських (фермерських) господарств, які отримали земельні наділи та мають відповідні документи на право користування ними, визнають статут Палати, сплачують членські внески.

Членство в Палаті набувається за усною заявою власника земельної частки (паю) на зборах місцевих осередків членів ЛАП.

3.3. Члени палати мають право:

3.3.1. Обирати і бути обраними до керівних та контролюючих органів Палати.

3.3.2. Брати участь в управлінні справами Палати, обговоренні і прийнятті рішень.

3.3.3. Вносити пропозиції із поліпшення діяльності Палати.

3.3.4. Звертатись в органи Палати для захисту своїх законних прав та інтересів.

3.3.5. Здійснювати колективні дії на захист своїх інтересів.

3.3.6. Користуватися послугами організацій та установ, створених Палатою.

3.3.7. Вимагати в установленому порядку скликання позачергових зборів, конференцій.

3.3.8. Доступу до інформації про діяльність Палати.

3.3.9. Добровільного припинення членства в Палаті.

3.3.10. Висувати та приймати участь в обговоренні кандидатів на вибори до вищого представницького органу Палати - Загальних зборів уповноважених представників.

3.3.11. Користуватися переважним правом доступу до інформації Палати, а також отримувати допомогу і консультації від палати на засадах, визначених Статутом, рішенням органів палати та вимогами чинного законодавства України.

3.3.12. Користуватися представницькими послугами палати при розгляді і вирішенні земельних і майнових спорів в суді, інших громадських і державних органах.

3.4. Члени палати зобов'язані:

3.4.1. Дотримуватись вимог Статуту Палати.

3.4.2. Виконувати рішення Загальних зборів та Правління Палати.

3.4.3. Сприяти Палаті у виконанні її статутних завдань.

3.4.4. Своєчасно сплачувати платежі, що пов'язані з членством в палаті.

3.4.5. Сприяти охороні об'єктів соціально культурного побуту на селі, культурно-історичних пам'яток, закладів духовного відродження.

3.4.6. Сприяти соціально-економічному розвитку села з урахуванням його історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій і цінностей.

3.5. В Палаті встановлюється інститут почесного членства. Почесним членами Палати можуть бути особи, відомі за їх роллю у становленні й розвитку відкритого громадянського суспільства, здійсненні аграрної реформи. Прийом почесних членів здійснюється за рішенням загальних Зборів ЛАП.

4. Порядок виходу з членів Палати

4.1. Членство в Палаті припиняється з втратою права на середню земельну частку (пай), а також за усною заявою члена ЛАП, висловленою на зборах місцевого осередку членів ЛАП.

4.2. Виключення з членів Палати відбувається за рішенням місцевого осередку членів ЛАП у наступних випадках:

4.2.1. Завдання членам ЛАП моральної та матеріальної шкоди діяльності львівської аграрної палати;

4.2.2. Порушення членом ЛАП статутних вимог.

4.2.3. Несплата членських внесків.

4.3. Виключення з членів Львівської аграрної палати проводиться на зборах місцевого осередку ЛАП. Рішення про виключення з членів ЛАП є правомочними, якщо за нього проголосували 50 відсотків членів місцевого осередку ЛАП.

5. Органи управління та контролю ЛАП, їх повноваження і порядок діяльності.

5.1. Органи управління та контролю Палати:

5.1.1. Загальні збори.

5.1.2. Правління Палати.

5.1.3. Ревізійна комісія.

5.1.4. Управа Палати.

5.1.5. Районні представництва Палати.

5.1.6. Місцеві осередки Палати.

6. Загальні збори.

6.1. Вищим органом палати є Загальні збори, які скликаються Правлінням палати не менше ніж 1 раз у рік. Збори вважаються правомочними, якщо на них присутні не менше $\frac{2}{3}$ уповноважених представників членів ЛАП. Рішення приймається простою більшістю голосів присутніх на зборах.

6.2. Правління Палати зобов'язане скликати Загальні збори за вимогою ревізійної комісії або на вимогу не менше $\frac{1}{3}$ складу Загальних зборів. Пропозиції подаються правлінню палати в письмовій формі з викладенням предмету розгляду.

6.3. Засідання Загальних зборів є відкритими. На засіданні обирається голова зборів і секретар зборів. На засіданнях зборів ведеться протокол, який підписується головою та секретарем зборів.

6.4. Уповноважені представники повідомляються про засідання в письмовій формі не пізніше двох тижнів перед днем засідання.

6.5. Повідомлення повинно містити дату засідання, місце, порядок денний Загальних зборів.

6.6. Термін і місце засідання, а також порядок денний повинні бути опубліковані в місцевій пресі.

6.7. До виключної компетенції Загальних зборів Аграрної палати належать:

- 1) затвердження Статуту і змін до нього;
- 2) обрання і відкликання шляхом таємного або відкритого голосування Президента палати, членів Правління і членів ревізійної комісії на термін 5 років;
- 3) затвердження регламенту проведення зборів Палати;
- 4) затвердження регламенту роботи Правління палати, ревізійної комісії та комісій з різних питань та напрямків;
- 5) затвердження кошторису Аграрної палати;
- 7) реалізацію права власності на майно та кошти палати;
- 8) прийняття рішень щодо розміру внесків членів Аграрної палати;
- 9) розгляд найважливіших перспективних питань діяльності Палати;
- 10) прийняття рішень щодо створення Управи Аграрної палати;
- 11) створення комісій з різних напрямків, затвердження їх складу, а також голів комісій;
- 12) прийняття рішень про реорганізацію і припинення діяльності палати, створення ліквідаційної комісії.

6.8. Обсяг компетенції Загальних зборів може бути розширений шляхом прийняття змін і доповнень до Статуту Палати.

7. Правління Аграрної палати, президент Аграрної палати.

7.1. До складу Правління входить президент, 2 віце-президенти і не менше ніж 20 членів, які обрані Загальними зборами палати з числа уповноважених представників виходячи з принципу пропорційного представництва.

7.2. Президент і два віце-президенти, а також члени Правління обираються на першому засіданні новообраного складу Загальних зборів палати.

7.3. Засідання правління проводиться не менше, ніж раз у квартал. Засідання є правомочним при наявності не менше 2/3 членів правління. Рішення приймається більшістю голосів присутніх на засіданні членів правління.

7.4. Засідання правління є відкритим. Веде засідання президент палати, або за його відсутності віце-президенти. На засіданні правління ведеться протокол, який підписується головуючим.

7.5. У період між Загальними зборами палати Правління здійснює загальне керівництво її діяльністю, координує роботу Управи палати. Очолює Правління президент Аграрної палати, який представляє палату у взаємовідносинах з органами державної влади, з іншими громадськими організаціями та політичними партіями, а також представляє інтереси палати та всіх її членів у судових органах згідно чинного законодавства.

Президент палати підзвітний Загальним зборам Палати.

7.6. До повноважень Правління належать всі питання, що не є виключною

компетенцією Загальних зборів палати, в тому числі визначення та розподіл повноважень президента та віце-президентів і членів Правління.

7.7. До обов'язків Правління належать:

- 1) визначення порядку денного Загальних зборів;
 - 2) підготовка проектів рішень Загальних зборів;
 - 3) підготовка та опрацювання проектів бюджету палати;
 - 4) подання Загальним зборам та затвердження річних звітів з питань статутної та фінансової діяльності палати;
 - 5) прийняття рішень з питань одержання кредитів та інших фінансових зобов'язань в розмірах, визначених Загальними зборами;
 - 6) затвердження кошторису видатків на утримання працівників Управи палати;
 - 7) затвердження штатного розпису та функціональних обов'язків працівників Управи палати;
 - 8) прийняття і звільнення голови Управи палати.
- Правління Палати реалізує свої завдання через Управу палати.

8. Ревізійна комісія

8.1. Ревізійна комісія складається не менше ніж з 9-ти осіб, обраних Загальними зборами Палати. Термін повноважень - 5 років.

8.2. Член ревізійної комісії не може бути членом Правління палати.

8.3. Члени ревізійної комісії обираються на першому засіданні новообраних Загальних зборів. У випадку вибуття члена ревізійної комісії, на найближчих Загальних зборах палати вибирається новий член комісії на термін до закінчення повноважень Загальних зборів Палати.

8.4. Члени ревізійної комісії із свого складу обирають голову комісії, який представляє комісію перед іншими органами Палати та її членами.

8.5. Ревізійна комісія діє згідно із цим Статутом.

8.6. Ревізійна комісія Палати здійснює свою діяльність шляхом проведення планових засідань не менше 2-х разів у році.

8.7. Рішення ревізійної комісії приймається простою більшістю голосів у присутності не менше половини її складу.

8.8. Головним завданням комісії є:

- 1) контроль за виконанням рішень Загальних зборів палати;
- 2) контроль за фінансово-господарською діяльністю палати;
- 3) здійснення службових розслідувань за рішеннями Загальних зборів палати;
- 4) здійснення планових та позапланових перевірок фінансової документації, а також службових розслідувань за фактами виявлених порушень;
- 5) члени ревізійної комісії Палати несуть персональну відповідальність за достовірність, повноту та об'єктивність відомостей, які містяться у висновках та рішеннях комісії, а також інших документах, що підготовлені нею.

8.9. Обсяг завдань і повноважень ревізійної комісії може бути розширений рішенням Загальних зборів.

9. Управа Аграрної палати.

9.1. Управа палати реалізує завдання Загальних зборів Палати та Правління палати.

9.2. Управою керує голова, який призначається та звільняється за рішенням Правління Аграрної палати.

9.3. Голова організовує роботу Управи і несе повну відповідальність за її діяльність, репрезентує Управу в усіх установах, організаціях відповідно до чинного законодавства і даного Статуту.

9.4. За дорученням президента голова Управи розпоряджається майном та коштами палати, відкриває рахунки в банках, укладає договори, угоди і контракти в межах наданих йому повноважень.

9.5. Видає накази і доручення, що є обов'язковими для виконання працівниками Управи, призначає на посаду і звільняє з посади працівників Управи.

10. Інші комісії

10.1. Загальні збори Палати мають право створювати постійно діючі комісії стосовно проблемних питань і надзвичайні комісії на час виконання визначених завдань.

10.2. Члени комісій, в тому числі їх голови, обираються з числа уповноважених представників.

10.3. Уповноважений представник Палати не може бути більше ніж у двох постійних комісіях.

10.4. Комісії мають право за погодженням з президентом Палати залучати до роботи незалежних експертів.

10.5. Рішення комісії подаються на погодження президентові Палати.

11. Районні представництва та місцеві осередки аграрної Палати

11.1. Основу ЛАП становлять її місцеві осередки. Вони створюються з членів ЛАП-власників земельних паїв за принципом формування проектів роздержавлення і приватизації земель сільськогосподарського призначення.

11.2. Місцеві осередки обирають уповноважених представників до найвищого органу ЛАП-загальних зборів, які одночасно є головами місцевих осередків.

11.3. Уповноважені представники (голови) від кожного місцевого осередку на території району можуть утворювати районні представництва ЛАП. Створення районного представництва проводиться на установчих зборах, які організовуються уповноваженими представниками від місцевих осередків, що діють на території сільських, селищних, міських рад. Для створення районного представництва необхідна участь не менше третини уповноважених представників від місцевих осередків.

11.4. Районні представництва легалізуються шляхом повідомлення про заснування, вони не є окремими юридичними особами, не мають самостійного балансу, відокремленого майна, рахунків в установах банків, печаток і штампів, та інших атрибутів, тощо. Районні осередки підконтрольні та підзвітні Загальним зборам та правлінню аграрної Палати.

11.5. На установчих зборах обирається голова районного осередку, його заступник, та відповідальний за ведення діловодства осередку. Вибори керівництва осередку проводяться простою більшістю голосів членів районного представництва, присутніх на зборах.

11.6. Засідання районних осередків скликаються по мірі необхідності, але не менше, ніж раз у квартал. Засідання є правомочним при наявності не менше 2/3 членів районного осередку. Рішення приймається більшістю голосів присутніх на засіданні.

11.7. Засідання районних осередків є відкритими. Веде засідання голова осередку (його заступник). На засіданні правління ведеться протокол, який підписується головою.

11.8. Районні осередки аграрної палати наділені повноваженнями щодо:

11.8.1. Сприяння збереженню майнових і земельних прав власників колишніх колективних сільськогосподарських підприємств, майно яких використовується приватними структурами, в тому числі на умовах оренди.

11.8.2. Участі у формуванні аграрної політики на території району. Підготовки і подання пропозицій з питань соціально-економічного розвитку села до органів місцевого самоврядування.

11.8.3. Сприяння проведенню аналізу оцінки соціологічних досліджень, подання пропозицій в галузі розвитку сільськогосподарського виробництва, ринків продукції та послуг.

11.8.4. Сприяння розвитку ринкової інфраструктури на селі, в тому числі організації мережі переробних, заготівельно-збутових, сервісних, постачальницьких та інших сільськогосподарських кооперативів.

11.8.5. Сприяння наданню допомоги в розвитку маркетингових та торгових структур в сільському господарстві.

11.8.6. Участі у здійсненні соціальних програм, спрямованих на покращення умов та безпеки праці, створення додаткових робочих місць в сільському господарстві.

11.8.7. Сприяння соціально-культурному розвитку села, формуванню екологічної свідомості сільськогосподарських товаровиробників.

11.8.8. Сприяння розвитку сільських кредитних спілок.

11.8.9. Сприяння розвитку сільського господарства в гірських районах.

11.8.10. Сприяння розвитку селянських (фермерських) і особистих селянських господарств району.

12. Статус уповноваженого представника Аграрної палати

12.1. Уповноважений представник представляє інтереси всіх власників земельної частки (паю) на території сільської (селищної, міської) ради, по якій він обраний у справах членів Аграрної палати.

12.2. Уповноваженим представником до вищого органу управління Аграрної палати - Загальних зборів може бути член палати, якому на день виборів виповнився 21 рік і який є власником(спадкоємцем) земельної частки (паю) на території Львівської області.

12.3. Не може бути обраним до Загальних зборів палати громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не знята у встановленому законом порядку, а також громадянин, який визнаний судом недієздатним чи обмежено дієздатним.

12.4. Уповноважені представники обираються з числа власників земельних паїв по одному від сільської (селищної, міської) ради та/чи об'єднаної територіальної громади.

12.5. Обрання уповноважених представників проводиться на території сільських (селищних, міських) рад, у яких проведено паювання землі відповідно до затверджених проектів роздержавлення і приватизації земель сільськогосподарського призначення.

12.6. Проведення зборів з обрання уповноважених представників Львівської Аграрної палати організовує Правління палати та обласна виборча комісія, приймаючи рішення про проведення зборів в усіх сільських (селищних, міських) радах не пізніше, ніж за 15 днів до закінчення 5- річного терміну з дня попередніх виборів. Також Правління палати та обласна виборча комісія організовують збори місцевого осередку з обрання уповноваженого представника замість вибулого.

12.7. Рішенням Правління палати визначаються правила і умови проведення зборів місцевих осередків власників земельних паїв з обрання уповноваженого представника ЛАП.

12.8. Кандидатом до Загальних зборів можна бути тільки на території однієї сільської(селищної, міської) ради.

12.9. Уповноважений представник зобов'язаний брати участь у роботі Загальних зборів Аграрної палати, засіданнях Правління, комісій, до складу яких його обрано.

12.10. Уповноважений представник Аграрної палати має право звертатись від імені членів палати до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

12.11. Уповноваженому представнику гарантується право вільного доступу до

інформації про стан довкілля, якість харчових продуктів і предметів побуту, він має право знайомитись з будь-якими офіційними документами, які зберігаються у відповідних органах місцевого самоврядування, робити виписки, копіювання цих документів, які не є конфіденційними (майнові і земельні паї).

12.12. Уповноважений представник зобов'язаний брати активну участь у формуванні аграрної політики в області.

12.13. Уповноважений представник зобов'язаний сприяти соціально-культурному розвитку села, формуванню екологічної свідомості сільсько-господарських товаровиробників.

12.14. Уповноважений представник зобов'язаний сприяти збереженню майнових і земельних прав власників колишніх колективних сільсько-господарських підприємств, майно яких використовується на умовах оренди та відслідковувати рух майнових і земельних паїв.

12.15. Уповноважений представник зобов'язаний надавати допомогу і консультації членам Палати, а також користуватись переважним правом доступу до інформації, якою володіє Аграрна палата.

12.16. Рішенням Правління палати визначаються правила і умови проведення зборів власників земельних паїв з обрання уповноваженого представника ЛАП.

12.17. Вибори проводяться на території сільських (селищних, міських) рад.

12.18. Список осіб, які мають право брати участь в голосуванні складає сільська (селищна, міська) рада відповідно до списку осіб, які мають право на земельний пай згідно із затвердженим проектом роздержавлення і приватизації землі на території відповідної місцевої ради та отримали відповідні документи.

12.19. Член Палати може голосувати тільки за місцем включення у списки.

12.20. Голосування в сільських (селищних, міських) радах проводиться шляхом відкритого чи таємного голосування на зборах власників земельних паїв.

12.21. У місцевій раді обраним вважається кандидат, який набрав найбільшу кількість голосів на зборах співвласників земельних паїв.

12.22. Обласна комісія на підставі протоколів, одержаних від головуючих на зборах підтверджує протокольно результати виборів до загальних зборів і публікує в пресі список уповноважених представників до Загальних зборів Львівської Аграрної палати.

13. Кошти і майно палати

13.1. Палата має майно і грошові кошти і здійснює фінансово-економічну діяльність відповідно до кошторису Палати. Розподіл отриманих доходів (прибутків) або їх частини серед засновників чи уповноважених Львівської Аграрної Палати, найманих працівників (окрім оплати праці, нарахування єдиного соціального внеску), забороняється згідно неприбуткового статусу організації.

13.2. Кошторис затверджується Загальними зборами на 1 рік.

13.3. Проект кошторису разом з фінансовим планом палати готує Правління з врахуванням зауважень комісій та членів Загальних зборів.

13.4. Джерелом надходження фінансових та матеріальних ресурсів можуть бути:

1. Щорічні внески членів палати, добровільні пожертви, благодійні внески.

2. Інші надходження, не заборонені чинним законодавством.

13.5. Рішення Загальних зборів або Правління стосовно фінансових зобов'язань не повинні перевищувати джерел покриття видатків.

13.6. Палата може мати у власності інвентар, транспортні засоби, будинки і інше майно, придбане за власні кошти, яке необхідне для виконання її статутної діяльності.

13.7. Палата не відповідає за зобов'язання своїх членів.

14. Припинення діяльності Палати

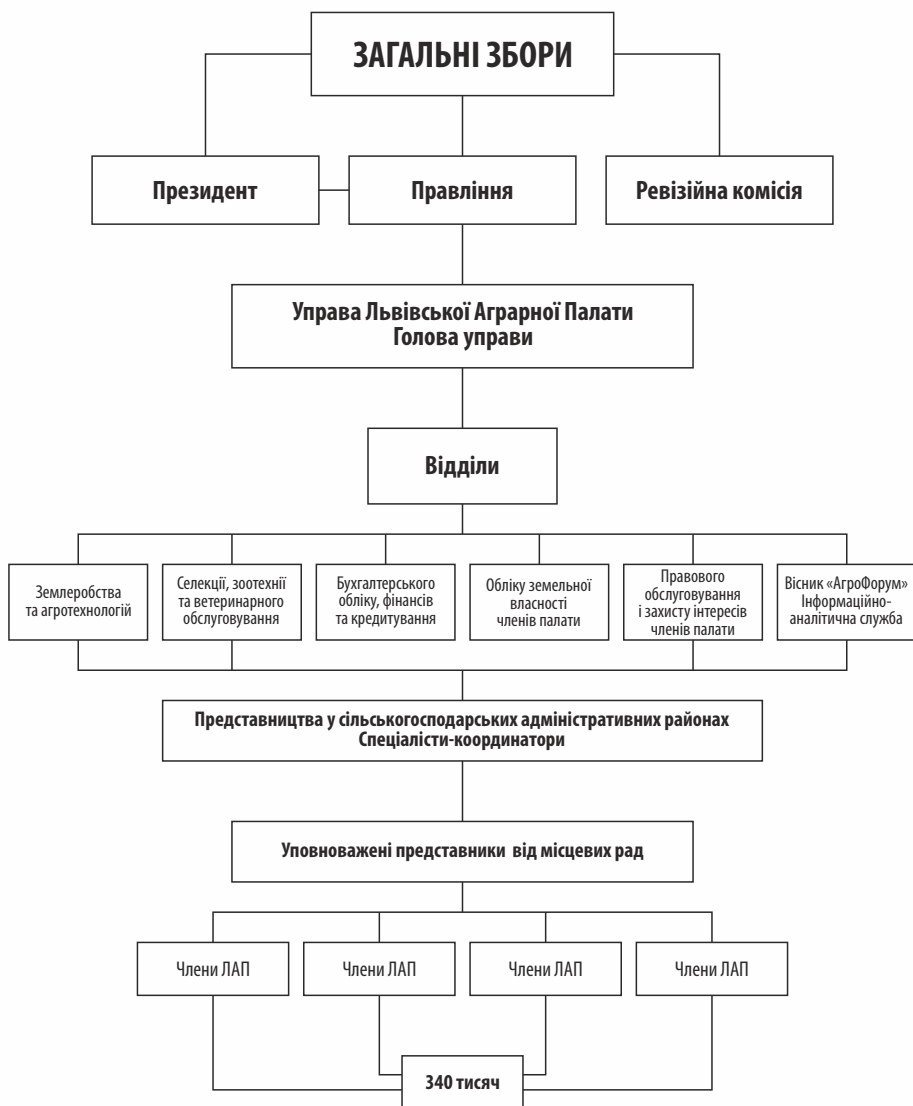
14.1. Припинення діяльності Палати здійснюється шляхом ліквідації (саморозпуску, примусового розпуску).

14.2. Саморозпуск Палати відбувається за рішенням Загальних зборів палати.

14.3. Примусовий розпуск Палати може бути здійснено тільки за рішенням арбітражного суду.

14.4. Ліквідація Палати проводиться ліквідаційною комісією, утвореною Правлінням палати. Порядок роботи ліквідаційної комісії визначається чинним законодавством України. Кошти та інше майно Палати при її реорганізації чи ліквідації не підлягає розподілу між її засновниками або членами та не можуть використовуватися для вигоди будь-якого окремого засновника або члена, посадових осіб Палати (окрім оплати праці, нарахування єдиного соціального внеску), а спрямовуються на благодійні цілі одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду діяльності, а у випадках, передбачених законодавчими актами, за рішенням суду спрямовуються у дохід держави.

Структура Львівської Аграрної Палати 1998 р.

Положення про членські внески та використання коштів Львівської Аграрної Палати 1998 р.

I. Загальні положення.

1. Львівська Аграрна Палата є представницьким органом, створеним на засадах виборності і самоврядування з метою захисту земельних прав власників, їх економічних, соціальних та правових інтересів в умовах ринкової економіки.
2. Головною метою діяльності Палати є сприяння розвитку підприємництва в аграрному секторі.
3. Палата є юридичною особою, має самостійний баланс, відокремлене майно, рахунки в банках.

II. Джерела надходжень фінансових та матеріальних ресурсів.

Джерелами надходжень фінансових та матеріальних ресурсів палати є:

1. Щорічні внески членів Палати, які сплачуються пропорційно до середньо-зважувального балу бонітету ґрунтів розрахованого окремо у кожному районі.

Розрахунок щорічних внесків членів Львівської Аграрної Палати:

№ п/п	Назва районів	Середньо-зважений бал бонітету ґрунтів	Гривень/1га с/г угідь
1	Бродівський	35	0,88
2	Буський	36	0,90
3	Городоцький	31	0,78
4	Дрогобицький	24	0,60
5	Жидачівський	29	0,73
6	Жовківський	28	0,70
7	Золочівський	37	0,93
8	Кам'янка-Бузький	34	0,85
9	Миколаївський	26	0,65
10	Мостиський	28	0,70
11	Перемишлянський	23	0,58
12	Пустомитівський	34	0,85

№ п/п	Назва районів	Середньо-зважений бал ґрунтів	Гривень/1га с/г угідь
13	Радехівський	31	0,78
14	Самбірський	29	0,73
15	Сколівський	19	0,48
16	Сокальський	35	0,88
17	Старосамбірський	23	0,58
18	Стрийський	25	0,63
19	Турківський	20	0,50
20	Яворівський	23	0,58

Платниками внесків є:

- а) всі члени Львівської Аграрної палати, які особисто використовують власні земельні частки (паї) для с/г виробництва;
- б) інші особи (фізичні, юридичні) які використовують земельні частки (паї) членів Львівської Аграрної палати на основі цивільно-правових угод, укладених відповідно до вимог законодавства України.

Платники внесків перераховують у визначений строк до 31 грудня поточного року членські внески на рахунок Аграрної Палати.

1. Добровільні пожертви.
2. Благочинні внески.
3. Надходження від видавничої діяльності.
4. Банківські кредити.
5. Інші надходження, не заборонені чинним законодавством, в тому числі від надання послуг.

III. Використання коштів.

Використання коштів палати здійснюється на фінансування:

- часткових відшкодувань збитків, нанесених стихією с/г товаровиробникам - членам Палати;
- відновлення родючості ґрунтів;
- культурно - технічних робіт;
- природоохоронних заходів, пов'язаних із виробництвом с/г продукції;
- проведення навчальних програм, семінарів, інших заходів з метою підвищення професійного рівня членів Палати;
- просвітницької роботи серед сільської молоді;
- проведення різноманітних заходів у сфері суспільно – гуманітарного життя;

- спортивно - масової роботи;
- стимулювання членів Палати, які пропагують прогресивне ведення с/г виробництва;
- популяризації передового досвіду, організації виставок і ярмарків, конкурсів за участю вітчизняних і зарубіжних товаровиробників;
- наукових і соціологічних досліджень;
- видання науково - методичної літератури, іншої поліграфічної продукції, періодичних видань на аграрну тематику;
- створення кіно - , відео - та радіо продукції на аграрну тематику;
- утримання працівників палати (зарплата), господарські та представницькі витрати, тощо;
- проведення на пільгових умовах комплексного страхування майна тільки членів палати;
- додаткового пенсійного забезпечення членам Аграрної Палати;
- благодійна діяльність;
- надання позичок лише членам Аграрної Палати у межах 50% видатків, запланованих на даний рік;
- здійснення організаційних заходів по проведенню виборів уповноважених представників;
- інших витрат на виконання завдань Палати відповідно до Статуту.

IV. Управління коштами та майном палати.

1. Загальні збори Палати затверджують кошторис доходів та видатків палати на 1 рік.
2. Загальні збори палати затверджують угоди , укладені на суму , що перевищує 250 тис. грн.
3. Рішення Загальних зборів або Правління палати стосовно фінансових зобов'язань не повинні перевищувати джерел покриття видатків .
4. Оперативне управління коштами та майном Палати здійснює президент палати.
5. Президент Палати може передати свої повноваження по управлінню майном та коштами палати голові Управи.

**Результати виборів уповноважених представників до
Аграрної Палати,
які відбулись 3 травня 1998 року у Львівській області**

№ п/п	Назва районів	К-ть утворених округів	К-ть округів по яких проводились вибори	Уточнена к-ть виборців по району	К-ть виборців, що взяли участь у голосуванні	%	К-ть обраних уповноважених представників
1	Бродівський	21	21	17778	13440	75,6	21
2	Буський	23	23	11716	9154	78,1	23
3	Городоцький	28	28	14729	10688	72,6	28
4	Дрогобицький	39	39	15000	8992	60,0	39
5	Жидачівський	30	30	18560	15711	84,6	29
6	Жовківський	38	38	23924	14564	60,9	38
7	Золочівський	34	34	18941	13481	71,2	34
8	Кам'янка-Бузький	21	21	14362	12144	84,6	21
9	Миколаївський	27	27	10840	6613	60,9	27
10	Мостиський	30	30	14640	10075	68,8	30
11	Перемишлянський	28	28	18669	10584	56,7	28
12	Пустомитівський	29	29	13774	9291	67,6	29
13	Радехівський	27	27	16891	12710	75,2	27
14	Самбірський	34	34	23281	17770	76,0	34
15	Сколівський	31	31	8888	4456	50,1	31
16	Сокальський	34	34	25584	16300	61,5	32
17	Старосамбірський	41	41	22206	10284	46,3	41
18	Стрийський	37	37	11817	8562	72,4	37
19	Турківський	33	33	18539	9231	48,2	33
20	Яворівський	31	31	17249	12481	72,0	31
Всього:		616	616	337352	226402	67,1	613

Склад обраних уповноважених представників до Львівської Аграрної Палати за факхом

№ п/п	Назва районів	Загальна кількість уповно- важених	Голови агрофор- мувань	Голови місцевих рад	Фермери	Земле впорядники	Агрономи	ІРЦ	Інші
1	Бродівський	21	7	3	1	-	3	-	7
2	Буський	23	9	2	3	1	3	-	5
3	Городоцький	28	9	1	4	3	3	-	8
4	Дрогобицький	39	13	8	-	3	1	-	14
5	Жидачівський	29	7	3	3	3	2	-	11
6	Жовківський	38	8	3	3	3	5	1	15
7	Золочівський	34	13	2	-	2	8	-	9
8	Кам'янка-Бузький	21	5	2	3	1	2	-	8
9	Миколаївський	27	2	10	1	-	1	1	12
10	Мостиський	30	9	-	3	3	1	-	13
11	Перемишлянський	28	10	3	1	2	1	-	11
12	Пустомитівський	29	7	3	3	2	1	-	12
13	Радехівський	27	1	3	2	-	8	-	15
14	Самбірський	34	1	1	4	3	5	3	19
15	Сколівський	31	3	1	1	2	-	-	19
16	Сокальський	32	14	6	3	2	4	-	6
17	Старосамбірський	41	12	3	2	9	2	-	15
18	Стрийський	37	5	1	3	2	4	-	21
19	Турківський	33	7	2	1	7	1	-	15
20	Яворівський	31	8	2	3	5	2	1	10
Всього:		613	150	58	44	53	57	6	245

УКРАЇНА
МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ

СВІДОЦТВО

ПРО ДЕРЖАВНУ РЕЄСТРАЦІЮ
ДРУКОВАНОГО ЗАСОБУ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Серія ЛВ

№ 1216/470

"Вісник Агрофорум"

(назва видання державною мовою)

(назва видання іншою мовою (мовами))

Вид видання gazeta

(газета, журнал, бюлетень, збірник, альманах, календар, дайджест)

Статус видання вітчизинне

(вітчизинне, спільне)

Мова (мови) видання українська

Вид видання за цільовим призначенням інформаційне

(громадсько-політичне, правове, навчальне,
літературно-художнє, рекламне (понад 40 відсотків обсягу одного номера - реклама), еротичне тощо)

Обсяг, періодичність 12 ум. друк. арк. (А-3), 1 раз на місяць

Сфера розповсюдження та категорія читачів місцева (Львівська обл.); доросле
населення сільської місцевості, тощо

Засновник (співзасновники) Львівська Аграрна Палата

Програмні цілі (основні принципи) або тематична спрямованість підвищення рівня життя
у сільській місцевості, інформування населення з підвищення рівня
знань та вдосконалення практичних навичок у веденні сільського
господарства, стан аграрного ринку, програм фінансової підтримки для
аграріїв, фахових коментарів експертів, описів технічних і
агroteхнологічних інновацій та інших корисних матеріалів.

Начальник Головного територіального

управління юстиції у Львівській області

Я.І. Жукровський

(посада і прізвище керівника органу, який здійснив реєстрацію)

12.02.2016

(дата реєстрації)

(підпис)

Авторський колектив проекту Закону України «Про аграрні палати в Україні»

Кіт Андрій Богданович	- Народний депутат України
Вуйчик Ігор Михайлович	- голова управи Львівської Аграрної Палати
Хмиз Наталія Степанівна	- директор департаменту агропромислового розвитку Львівської облдержадміністрації
Корінець Роман Ярославович	- президент Національної асоціації сільсько-господарських дорадчих служб України
Нестеренко Вадим Григорович	- Народний депутат України
Кушак Ганна Іванівна	- заступник голови управи Львівської Аграрної Палати
Ващишин Марія Ярославівна	- доцент кафедри соціального права юридичного факультету, ЛНУ ім. Івана Франка
Дубневич Богдан Васильович	- Народний депутат України
Тригубенко Сергій Миколайович	- Народний депутат України
Силантьєв Денис Олегович	- Народний депутат України
Сергієнко Владислав Олексійович	- голова Запорізької Аграрної Палати

Проект Закону України Про аграрні палати в Україні

Цей Закон визначає загальні правові, економічні та соціальні засади створення аграрних палат в Україні, встановлює організаційно-правові форми і напрями їх діяльності, а також принципи їх взаємовідносин з державою і органами державної влади на місцях.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Аграрна палата

1. Аграрна палата є недержавною самоврядною громадською організацією, з особливим статусом, створеною на засадах добровільності, виборності і самоврядування, яка об'єднує фізичних осіб, власників земельної ділянки сільськогосподарського призначення в розмірі не менше 1 га, або частки (паю) члена сільськогосподарського підприємства, розташованого на території відповідної ради (адміністративно-територіальної громади), які відповідно до законодавства України отримали, Сертифікат чи Державний акт на право приватної власності на земельну частку (пай) земель сільськогосподарського призначення.
2. Засади самоврядування в палаті забезпечуються через механізми прямого виборчого права членів, гласності й звітності органів Аграрної палати перед її членами.
3. Аграрна палата не може займатися підприємницькою діяльністю без-

посередньо, вона може створювати юридичні особи, які здійснюватимуть підприємницьку діяльність, необхідну для виконання її статутних завдань.

4. Аграрна палата є юридичною особою.

5. Аграрна палата відповідає за своїми зобов'язаннями всіма коштами та майном, що належать їй.

6. Аграрна палата не відповідає за зобов'язаннями своїх членів, так само як члени аграрної палати не відповідають за її зобов'язаннями.

7. Аграрна палата не відповідає за зобов'язаннями створених нею підприємств та інших організацій, так само як підприємства та інші організації не відповідають за зобов'язаннями аграрної палати.

8. Назва "аграрна палата" та утворені на її основі словосполучення можуть використовуватися лише стосовно організацій, створених відповідно до цього Закону.

Інші організації не мають права використовувати у своїх назвах словосполучення "аграрна палата" і не підлягають державній реєстрації під назвами, що містять ці словосполучення.

9. Аграрна палата є неприбутковою організацією. Розподіл отриманих доходів(прибутків)або їх частини серед засновників, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та пов'язаних з ними осіб забороняється.

10. Аграрна палата має печатку, емблему, поточні та інші рахунки.

Стаття 2. *Законодавство про аграрні палати*

1. Законодавство про аграрні палати складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів.

2. Дія цього Закону не поширюється на членів аграрної палати у разі здійснення діяльності, не пов'язаної з членством у аграрній палаті.

3. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. *Цілі та завдання аграрних палат*

1. Аграрні палати створюються з метою сприяння покращенню добробуту сільського населення та розвитку сільської місцевості, через розвиток сільськогосподарського виробництва його інтеграції у світову аграрну систему. Розвиток підприємництва на селі, формування приватного власника та захист соціальних, правових і фінансово-економічних прав та інтересів членів аграрних палат.

2. Завданнями аграрних палат є:

ведення громадського контролю за реєстром прав власності земель сільськогосподарського призначення, членів аграрної палати, розвитком орендних відносин та ефективними запровадженням ринку землі і проведенням

земельної реформи, проведення моніторингу громадської думки, підготовка пропозицій з питань виробництва аграрної продукції та їх представлення органам державної влади та місцевого самоврядування;

внесення до органів державної влади та місцевого самоврядування пропозицій з правових питань функціонування агропромислового комплексу та діяльності аграрних палат України;

сприяння розвитку інфраструктури аграрного ринку та здійснення заходів по реалізації та збуту аграрної продукції;

надання консультаційних послуг з менеджменту, маркетингу зовнішнього та внутрішнього ринку товарів, робіт, послуг та капіталу;

представлення інтересів членів палати з питань господарської діяльності як в Україні, так і за її межами;

організація взаємодії між об'єднаннями фізичних та юридичних осіб, суб'єктами підприємницької діяльності, зайнятих у аграрному секторі економіки, координація їх взаємовідносин з державою в особі її органів, безпосередня участь у формуванні аграрної політики законодавчими та виконавчими гілками влади; сприяння поширенню інформації про аграрний сектор України, пов'язані з ним законодавство, традиції, правила та звичаї, можливості для співробітництва як в Україні, так і в інших країнах, можливості співробітництва українських підприємців;

встановлення і розвиток зв'язків з аграрними палатами інших країн, участь у роботі міжнародних організацій;

сприяння розвитку чесних звичаїв у підприємницькій діяльності в аграрному секторі;

консультації з питань господарської діяльності, організація співпраці з дорадчими службами, закладами аграрної науки та освіти;

підвищення кваліфікації працюючих в аграрному секторі;

ведення реєстру експертів з питань, визначених цим Законом;

участь у впровадженні соціальних програм, спрямованих на покращення умов та безпеки праці, створення нових робочих місць;

сприяння розвитку кооперації, кредитних спілок, страхових компаній, соціальної інфраструктури на селі;

формування екологічної свідомості сільськогосподарських товаровиробників;

ініціювання діяльності з метою організації професійних об'єднань в аграрному секторі та їх підтримка;

сприяння підвищенню якості аграрної продукції;

діяльність на підтримку експорту аграрної продукції;

організовує видання інформаційних, довідкових, рекламних та методичних матеріалів з питань своєї діяльності, а також газети, журнали, буклети та інші друковані матеріали;

виконання інших завдань, передбачених цим Законом та її статутом.

Стаття 4. *Держава і аграрні палати*

1. Державні органи сприяють аграрним палатам у виконанні ними статутних завдань.
2. Аграрні палати впливають на формування політики в аграрному секторі економіки і беруть участь в її реалізації. Втручання державних органів та їх посадових осіб у діяльність аграрних палат не допускається.
3. Аграрна палата України має право надавати висновки і вносити свої пропозиції щодо змісту проектів законів та інших нормативних і правових актів, які стосуються сфери її діяльності і домагатися їх врахування у відповідних органах влади.
4. Не допускається участь посадових осіб органів державної виконавчої влади та місцевого самоврядування в органах управління Аграрної палати України та регіональних аграрних палат.

Розділ II. СТВОРЕННЯ АГРАРНИХ ПАЛАТ І ПРИПИНЕННЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 5. *Принципи створення аграрних палат*

1. Аграрні палати створюються за принципом добровільного об'єднання їх засновників. Принцип добровільного об'єднання у аграрну палату полягає у праві вибору входити або не входити до її складу.
2. Регіональні аграрні палати створюються на території Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя (регіональні аграрні палати). У межах кожної з цих адміністративно-територіальних одиниць може бути створена лише одна регіональна аграрна палата.
3. На території України діє Аграрна палата України.

Стаття 6. *Порядок створення аграрної палати*

1. Аграрна палата створюється за ініціативою не менш як 20 засновників, власників земельної ділянки сільськогосподарського призначення в розмірі не менше 1 га, або частки (паю) члена сільськогосподарського підприємства, розташованого на території відповідної ради (адміністративно-територіальної громади), які відповідно до законодавства України отримали, Сертифікат чи Державний акт на право приватної власності на земельну частку (пай) земель сільськогосподарського призначення.
2. Засновники аграрної палати скликають установчий з'їзд (конференцію) або загальні збори, на яких приймається статут і створюються керівні органи аграрної палати.

Стаття 7. *Членство у аграрній палаті*

1. Членами аграрної палати можуть бути фізичні особи, власники земельної

ділянки сільськогосподарського призначення в розмірі не менше 1га, або частки (паю) члена сільськогосподарського підприємства, розташованого на території відповідної ради (адміністративно-територіальної громади), які відповідно до законодавства України отримали, Сертифікат чи Державний акт на право приватної власності на земельну частку (пай) земель сільськогосподарського призначення.

2. Члени аграрної палати мають право брати участь в управлінні справами аграрної палати, обирати та бути обраними до її органів управління.

3. Члени аграрної палати мають право:

вносити пропозиції на розгляд органів управління аграрної палати;

користуватися всіма видами послуг, які надаються членам аграрної палати відповідно до її статуту;

одержувати інформацію про діяльність аграрної палати, ознайомлюватися з річними балансами, фінансовими звітами, протоколами засідань органів управління аграрної палати та іншими документами щодо діяльності аграрної палати, в порядку, визначеному статутом аграрної палати;

припинити членство в аграрній палаті в порядку, передбаченому цим Законом та статутом аграрної палати;

порушувати перед загальними зборами членів аграрної палати питання щодо перегляду рішення про виключення з членів палати;

мати також інші права, передбачені законами України, статутом аграрної палати та рішеннями її органів управління.

4. Члени аграрної палати зобов'язані:

додержуватись статуту аграрної палати, виконувати рішення її органів управління;

сплачувати вступні та членські внески у розмірах, строки та порядку, що визначені статутом аграрної палати;

не розголошувати конфіденційну інформацію про діяльність аграрної палати;

виконувати інші обов'язки, передбачені законами України та статутом аграрної палати.

Стаття 8. Статут аграрної палати

1. Статут аграрної палати повинен містити:

найменування і цілі діяльності, завдання та функції аграрної палати;

найменування адміністративно-територіальної одиниці, в межах якої аграрна палата здійснює свою діяльність;

умови і порядок прийняття до складу членів аграрної палати та виходу з нього;

права та обов'язки членів аграрної палати;

порядок створення керівних органів аграрної палати та визначення меж їх компетенції, підстави для виконання та припинення виконання їх обов'язків, терміни повноважень і порядок прийняття ними рішень;

відомості про джерела формування майна аграрної палати;

порядок внесення змін до статуту;

порядок припинення діяльності аграрної палати і правонаступництво на її майно та кошти;

право аграрної палати відповідно до законодавства України створювати, реорганізовувати, ліквідовувати підприємства та організації для виконання своїх статутних завдань.

До статуту можуть включатися й інші положення, що стосуються діяльності аграрної палати.

2. Статут аграрної палати не повинен суперечити законодавству України, а статут (положення) регіональної аграрної палати також Статуту Аграрної палати України.

3. Статут аграрної палати повинен бути оприлюднений у спосіб, передбачений статутом Аграрної палати України.

Стаття 9. Державна реєстрація аграрних палат

1. Державна реєстрація Аграрної палати України провадиться Міністерством юстиції України, Аграрної палати Автономної Республіки Крим - Головним управлінням юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, інших регіональних аграрних палат - відповідно обласними, Київським та Севастопольським міськими управліннями юстиції.

2. Для державної реєстрації аграрної палати у відповідний орган, який здійснює реєстрацію, у місячний термін з дня прийняття статуту подається заява її засновників. До заяви додаються нотаріально засвідчені копії статуту аграрної палати і протоколу установчого з'їзду (конференції) або загальних зборів засновників, що прийняли статут.

Державна реєстрація Аграрної палати України провадиться на підставі її заяви та Статуту, прийнятого з'їздом Аграрної палати України.

3. Державна реєстрація аграрної палати здійснюється не пізніше 30 днів з дня подання заяви.

Зареєстрованим аграрним палатам відповідний орган, який здійснює реєстрацію, видає свідоцтво про державну реєстрацію.

4. Аграрна палата набуває статусу юридичної особи з дня її державної реєстрації.

5. Зміни до статуту аграрної палати підлягають реєстрації в порядку, передбаченому для державної реєстрації аграрної палати.

6. За державну реєстрацію аграрної палати, подальших змін до її статуту справляється реєстраційний збір, розмір якого встановлюється Кабінетом Міністрів України.

7. Відмова у державній реєстрації аграрної палати можлива лише в разі порушення встановленого цим Законом порядку створення аграрної палати або невідповідності її статуту законодавству України. Відмова у реєстрації

аграрної палати з інших підстав не допускається.

8. Відмову в державній реєстрації аграрної палати може бути оскаржено в судовому порядку.

Стаття 10. Припинення діяльності аграрної палати

1. Діяльність аграрної палати припиняється шляхом її ліквідації.

2. Ліквідація аграрної палати провадиться за рішенням засновників аграрної палати або за рішенням її вищого керівного органу.

Аграрну палату може бути ліквідовано також за рішенням суду у випадках і порядку, встановлених законодавством України.

3. Час припинення діяльності аграрної палати настає з моменту внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців запису про державну реєстрацію припинення юридичної особи.

4. Майно та кошти ліквідованої аграрної палати після задоволення вимог усіх кредиторів у порядку, передбаченому законодавством, використовується для виконання статутних завдань або на благодійні цілі, а у випадках, передбачених законодавством, за рішенням суду спрямовується в доход держави.

Розділ III. ПРАВА ТА МАЙНО АГРАРНИХ ПАЛАТ

Стаття 11. Права аграрних палат

1. Аграрні палати мають право:

проводити, за дорученням державних органів, незалежну експертизу проектів законодавчих та нормативно-правових актів з питань фінансової підтримки агропромислового комплексу, а також з інших питань, що стосуються прав та інтересів членів аграрних палат;

вести контроль за реєстром прав власності земель сільськогосподарського призначення, розвитком орендних відносин та ефективними запровадженням ринку землі і проведенням земельної реформи;

надавати пропозиції до проектів рішень органів місцевого самоврядування щодо виділення земельних ділянок сільськогосподарського та несільськогосподарського призначення у приватну власність.

представляти і захищати законні інтереси аграрної палати або за дорученням її членів їх інтереси;

надавати за дорученням українських та іноземних юридичних і фізичних осіб послуги, пов'язані із захистом їх прав та інтересів, відповідно до законодавства України та міжнародних договорів України;

звертатися за дорученням осіб, права яких порушені, до Антимонопольного комітету України із заявами про порушення законодавства про захист від недобросовісної конкуренції;

проводити на замовлення українських та іноземних підприємств експертизу, контроль якості, кількості, комплектності товарів і визначати їх вартість;

засвідчувати і видавати сертифікати про походження товарів аграрного виробництва, сертифікати визначення аграрної продукції власного виробництва підприємств з іноземними інвестиціями, та інші документи, пов'язані із здійсненням зовнішньоекономічної діяльності в аграрному секторі економіки;

організовувати міжнародні виставки, національні виставки іноземних держав і окремих іноземних фірм, забезпечувати підготовку і проведення виставок українських товарів в Україні та за її межами;

організовувати семінари, конференції, ділові переговори з економічних питань за участю українських підприємців та іноземних фірм як в Україні, так і за її межами;

залучати для виконання завдань, визначених цим Законом, консультантів, експертів та консалтингові фірми на підставі відповідних договорів;

укладати необхідні для виконання функцій аграрної палати зовнішньоекономічні та інші угоди з українськими та іноземними суб'єктами підприємницької діяльності, а також з окремими громадянами;

одержувати відповідну інформацію від державних органів та органів місцевого самоврядування;

видавати інформаційні, довідкові, рекламні та методичні матеріали з питань своєї діяльності, а також газети, журнали та інші друковані матеріали;

створювати, реорганізовувати і ліквідовувати підприємства та інші організації з метою виконання статутних завдань у порядку, встановленому законом;

самостійно визначати методи здійснення своєї діяльності, встановлювати структуру, штатний розпис, чисельність працівників, форми і розміри оплати праці та матеріального стимулювання їхньої праці згідно з законодавством України;

створювати за ініціативою учасників спору третейські суди відповідно до законодавства України, галузеві або територіальні комітети підприємців, цільові секції експертів-дорадників;

надавати послуги, пов'язані із реалізацією завдань, визначених частиною 2 статті 3 цього Закону;

виконувати інші повноваження, що не суперечать законодавству України.

2. Методичні та експертні документи, а також рекомендації, видані аграрними палатами в межах їх повноважень, є обов'язковими для застосування на всій території України.

3. Права аграрних палат закріплюються в їх статутах і реалізуються у порядку, передбаченому законодавством України.

Стаття 12. Майно та фінанси аграрних палат

1. Аграрні палати можуть мати у власності будівлі, споруди, устаткування, транспортні засоби, кошти, цінні папери та інше майно, необхідне для здійснення статутних завдань.

2. Джерелами формування майна аграрних палат є:
два відсотки надходження від земельного податку протягом перших п'яти років її діяльності, для моніторингу використання орендованих земель та завершення земельної реформи,
вступні та членські внески, благодійні внески, інші доходи та надходження, отримання яких не суперечить законодавству України.
3. Майно аграрних палат використовується для забезпечення їх статутної діяльності.
4. У разі виходу або виключення відповідно до статуту із складу аграрної палати її членів сплачені членські внески не повертаються і претензії на частину майна аграрної палати не задовольняються. Майно та кошти аграрної палати у разі виходу або виключення із складу її членів поділу не підлягає.
5. Доходи(прибутки) аграрної палати використовуються виключно для фінансування видатків на утримання організації, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених цим Законом.

Стаття 13. Система органів управління аграрної палати

1. Керівними органами аграрної палати є:
загальні збори членів аграрної палати,
спостережна рада, яка представляє членів аграрної палати у період між загальними зборами,
правління аграрної палати, яке є виконавчим органом аграрної палати.
2. Контролюючим органом аграрної палати є наглядовий комітет.
3. Рішенням загальних зборів членів аграрної палати можуть бути утворені й інші органи управління аграрною палатою.
4. Органи управління аграрної палати утворюються та діють у порядку, визначеному статутом аграрної палати.

Розділ IV. АГРАРНА ПАЛАТА УКРАЇНИ

Стаття 14. Членство у Аграрній палаті України

Членами Аграрної палати України є регіональні аграрні палати, створені відповідно до цього Закону

Стаття 15. Діяльність Аграрної палати України

1. Аграрна палата України здійснює свою діяльність відповідно до цього Закону, інших законів, нормативно-правових актів та свого Статуту.
2. Аграрна палата України відповідно до цього Закону та свого Статуту здійснює представницькі функції як в Україні, так і за її межами, об'єднує регіональні аграрні палати та координує їх діяльність.
3. Аграрна палата України: об'єднує регіональні аграрні палати;
координує їх діяльність;

надає методичну, технічну, фінансову та іншу необхідну допомогу регіональним аграрним палатам;

здійснює представницькі функції як в Україні, так і за її межами, відповідно до цього Закону та свого Статуту;

представляє аграрні палати перед органами державної влади;

приймає участь в обговоренні проектів законодавчих та нормативно-правових актів, що стосуються аграрних питань, у тому числі питань сільсько-господарського виробництва, земельних питань, екологічних та соціальних проблем регіонів, а також у формуванні засад аграрної політики держави, здійснює експертизу законопроектів з аграрних питань, здійснює погодження нормативно-правових актів органів виконавчої влади та місцевого самоврядування з аграрних питань;

відкриває свої представництва та філії в інших країнах, а також засновує разом із зарубіжними партнерськими організаціями як в Україні, так і за її межами аграрні палати, ділові ради та інші спільні організації;

веде недержавний реєстр українських аграрних підприємств та підприємців за їх згодою, фінансовий стан яких свідчить про надійність як партнерів у підприємницькій діяльності. Порядок ведення реєстру визначається Аграрною палатою України.

4. Аграрна палата України має право одержувати в установленому порядку від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування інформацію та матеріали, необхідні для виконання покладених на неї завдань.

5. При Аграрній палаті України створюється постійно діючий третейський суд, діяльність якого регулюється законодавством України.

6. Аграрна палата України представляє інтереси своїх членів у міжнародних організаціях з питань діяльності в аграрному секторі.

7. Фінансування діяльності Аграрної палати України здійснюють регіональні аграрні палати, шляхом відрахувань внесків у розмірах, визначених Всеукраїнськими зборами. Для виконання завдань, передбачених цим Законом та статутом, Аграрна палата України може використовувати кошти у розмірі два відсотки надходження від земельного податку протягом перших п'яти років її діяльності, для моніторингу використання орендованих земель та завершення земельної реформи, матеріальну допомогу, надану державою, отриману з інших джерел, якщо це не суперечить чинному законодавству та статуту Аграрної палати України.

Стаття 16. Створення Аграрної палати України

1. Аграрна палата України створюється Всеукраїнськими зборами представників регіональних аграрних палат після створення аграрних палат не менше, ніж у половині областей України.

2. Аграрна палата України утворюється в порядку, визначеному розділом II цього Закону з врахуванням особливостей, встановлених розділом IV.

Стаття 17. Система органів управління Аграрною палатою України

1. Керівними органами Аграрної палати України є:

Всеукраїнські збори представників регіональних аграрних палат та всеукраїнських громадських організацій, які об'єднують громадян України, зайнятих в аграрному секторі економіки України;

Президент Аграрної палати України, який є одноособовим органом управління Аграрної палати України в період між Всеукраїнськими зборами представників регіональних аграрних палат;

Спостережна рада Аграрної палати України, яка є колегіальним органом управління Аграрної палати України в період між Всеукраїнськими зборами представників регіональних аграрних палат;

Правління Аграрної палати України, яке є виконавчим органом Аграрної палати України.

2. Контролюючим органом Аграрної палати України є Наглядовий комітет Аграрної палати України.

3. Рішенням Всеукраїнських зборів представників регіональних аграрних палат можуть бути утворені й інші органи управління Аграрною палатою України.

4. Органи управління Аграрної палати України утворюються та діють у порядку, визначеному статутом Аграрної палати України.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 18. Порядок введення в дію Закону України
«Про аграрні палати в Україні»

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України в місячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої рішення у відповідність із цим Законом;

розробити нормативно-правові акти відповідно до цього Закону;

зобов'язати міністерства та інші центральні органи виконавчої влади привести свої рішення у відповідність із цим Законом.

4. Організації, створені і зареєстровані до прийняття цього Закону, які в своїй назві містять словосполучення «аграрна палата» зобов'язані свої статутні документи привести у відповідність до вимог цього Закону протягом одного року з дня набрання ним чинності.

Такі суб'єкти звільняються від плати за проведення реєстраційних дій.

Проект резолюції Міжнародної конференції «Роль і місце Аграрних Палат у розвитку сільських територій. Європейський досвід»

Українській земельній (аграрній) реформі минає 25 років. Це - світовий рекорд. Донедавна першість тримала Мексика у якій реформування проводилось 23 роки.

Земельні паї в Україні отримали 6,9 мільйона селян. За час реформування померло майже мільйон власників земельних паїв. Ще 1,6 мільйона землевласників зараз у віці старше 70 років, і не можуть самостійно працювати на своїх паях. Єдиний шлях розпорядження своєю землею для цих людей – передача в оренду.

Цьогоріч на Львівщині розмір орендної плати за 1 га ріллі становить 1060 грн. При здачі в оренду приблизно півтора гектара ріллі (середній розмір земельного паю) селяни отримують біля 1590 грн. орендної плати. Це той реальний результат земельної реформи, який отримують сьогодні власники земельних паїв у селах Львівської області. Якщо згадати незадовільне інфраструктурне забезпечення сільських територій, критичний стан доріг, відсутність систем водопостачання та водовідведення, низький рівень забезпечення об'єктами соціального призначення, відсутність перспектив для працевлаштування сільського населення то ситуація із реформування аграрного сектору виглядає доволі сумно. І не лише на Львівщині, а й повсюдно в Україні.

Що ж варто змінити, аби реформа запрацювала?

Необхідно надати селянам право повноцінно розпоряджатися своїми земельними паями. Забезпечити на законодавчому рівні розвиток самоврядування в аграрному секторі з делегуванням частини повноважень державних органів цим самоврядним організаціям (аграрним палатам). Через навчальні заклади, освітні програми, дорадництво пропагувати на селі сучасні інструменти та форми ведення господарства, ставлячи пріоритет на виробництво нішевої аграрної продукції. Практикувати надання доступної та швидкої в оформленні фінансової підтримки сільським товаровиробникам. Працювати над створенням ринкової інфраструктури та поширенням кооперативного руху.

На даний час маємо безліч прикладів успішних реформ у сільському господарстві в країнах Європейського Союзу. Багато напрямів реформування аграрної економіки можуть бути результативними й в Україні уже в

найближчій перспективі.

Ефективний розвиток аграрного сектора економіки України неминуче пов'язаний із переходом до інноваційної моделі, заснованої на технічному та технологічному і ресурсному переоснащенні галузі.

Така модель забезпечить системний підхід у впровадженні новацій у виробництво і, як наслідок, економічне зростання села, але вимагає чітких і послідовних дій управління галуззю, а також певну системність розробок, просування і освоєння нововведень, що сприятимуть ефективному розвитку аграрної економіки та соціальному розвитку сільських територій.

Зокрема, ефективність формування сучасної інфраструктури, створення умов для підприємницької діяльності різних організаційно-правових форм в аграрній сфері, задоволення та захисту економічних, соціальних та інших спільних інтересів аграрних товаровиробників та сільського населення повинно проходити через утвердження та розвиток самоврядування в аграрній сфері.

Слід також врахувати й те, що пріоритетами спільної аграрної політики Європейського Союзу на даний час є конкурентне підприємництво, підтримка органічного виробництва, розвитку сільських територій, раціонального природокористування.

Враховуючи все сказане вище, конференція ухвалила:

1. Спираючись на Європейський досвід самоврядування в аграрній сфері, вважати стратегічним завданням розбудову в Україні мережі самоврядної організації – аграрної палати. З цією метою:

- працювати над створенням ініціативних груп прихильників аграрної палати у регіонах.
- проводити роботу з органами місцевого самоврядування, депутатами усіх рівнів для формування позитивного сприйняття та підтримки ідеї створення аграрних палат в Україні.
- пропагувати ідею створення аграрної палати України у електронному та друкованому виданні Львівської аграрної палати «Вісник АгроФорум»;
- опублікувати матеріали конференції окремим виданням та розповсюдити у всіх областях України;

1. Підготувати та надіслати Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України звернення щодо:

- підготовки та прийняття законопроекту «Про Аграрну палату в Україні»;
- зняття мораторію на продаж сільськогосподарських земель, з обов'язковим

встановленням верхньої межі розміру землеволодіння (не більше, ніж 300 га.);

- максимального спрощення механізму надання фінансової підтримки приватним сільськогосподарським товаровиробникам (особливо в аспектах документообігу та доступності);
- стимулювання розвитку малого підприємництва на селі шляхом лібералізації фіскальної політики, впровадження соціальних пільг та заохочень;

3. Продовжувати налагодження співпраці з Ізбами рольними Польщі, сільськогосподарським палатами Німеччини та Франції в усіх сферах впливу на соціально-економічні процеси життєдіяльності сільських територій, в тому числі популяризації культурних традицій, поширення цікавого досвіду народних промислів, виробництва автентичної продукції з вираженою національною ідентичністю.

4. Започаткувати створення консультативно-дорадчого центру «Центр Європейського розвитку сільських громад та аграрних (технологічних) ініціатив» для обміну інформацією щодо матеріально - технічних засобів аграрного виробництва і спільних ринків збуту сільськогосподарської продукції;

5. Готувати та впроваджувати спільно з навчальними закладами I-IV рівнів акредитації, науково-дослідними установами, дорадчими службами актуальні освітні програми для сільських жителів.

Для нотаток

This image shows a single page of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Департамент агропромислового розвитку
Львівської обласної державної адміністрації

Громадська організація
«Львівська Аграрна Палата»

Вісник Агр[🍎]Форум

Електронний інформаційний бюлетень

м. Львів, вул. залізнична, 16 (2-й пов.)
тел.: +38 (032) 294 84 03, +38 (032) 239 26 26
тел. моб.: +38 (067) 803 60 32
e-mail: lvivagri@gmail.com
www.agrochamber.lviv.ua